

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL

Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

26 Ağustos Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:165 Fiyatı:750,000 TL.-75 Ykr.(KDV dahil) İngiltere: 50 p.

ORTAK

VATAN

ORTAK

MÜCADELE!

ÖZELLEŞTİRME TALANI

SON SÜRAT DEVAM!

İŞÇİLERİN, EMEKÇİLERİN KAZANILMIŞ BİR AVUÇ HAKKINI DA GERİ ALMAK İÇİN BURJUVALAR EKONOMİLERİNİ YENİDEN YAPILANDIRMANIN ADINI ÖZELLEŞTİRME KOYDULAR!

ÖZELLEŞTİRMeye KARŞI MÜCADELE, BURJUVALARA KARŞI MÜCADELEDEN GEÇER!

BURJUVAZİNİN SALDIRILARINA VE TALANINA KARŞI İŞÇİLERİN BİRLEŞİK MÜCADELESİ, ÖZELLEŞTİRMeye VE BURJUVA DÜZENE KARŞI ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ!

HER ŞEY ANTI EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ PROGRAMI'NI HAYATA GEÇİRMek İÇİN!

El-Sen Başkanı Hasan Kaide ile; özelleştirme, sendika ve işçiler ile ilgili bir röportaj yaptık.

"Herkes şunu diyor: Ne değişti?"

Doğru, hiçbir şey değişmedi.

Ülke göbeğinden, hem de çift kordonla başka yere bağlıdır."

Sayfa 7 ve 8'de

KSP Gençlik Birimi

Yayın Organı

"Sosyalist Gençlik"

Eki Gazetenizin

Ortasındadır.

Londra Mektubu

Ahmet Önal

Sayfa 4'te

İşçiden Mekup

Sayfa 6'da

Kulis

Halil Yılmaz

Sayfa 9'da

Görüş

Ali Yalçınay

Sayfa 9'da

Kavgamız

Yusuf Alkım

Sayfa 11'de

DEVLET DEVLET OLSA!

Dr. T. Erhürman'dan okuyalım:

'Bir kere, gerek anayasanın 159. maddesinin değiştirilmesi, gerek eşdeğer mal yasasında değişiklik yapılması, gerekse mal tazmin komisyonu yasasında değişiklik yapılması yoluyla, bugüne kadar verilen KKTC tapularının iptal edilmesi ya da geri alınması hukukun hiçbir biçimde mümkün değildir. Bununla başlamak lazım. Çünkü tartışmalar burada yoğunlaşıyor ve yanlış yerde yoğunlaşıyor. Hiçbir devlet kendi verdiği tapuları, daha sonradan yapacağı bir anayasa değişikliğiyle ya da bir yasa değişikliğiyle geri alamaz, iptal edemez. Bunu yapmaya kalkarsa devlet, bir kere hukuk devleti niteliğini yitirir. Çünkü

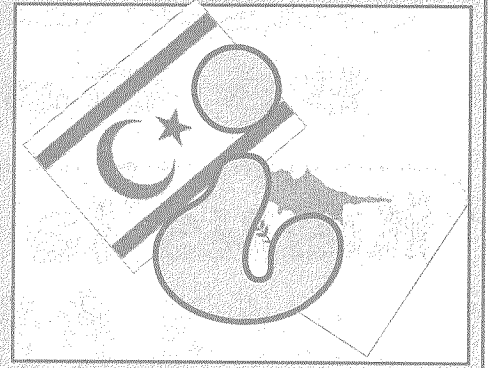
hukuk devletinde temel ilke kanunların geri yürümezliğidir. Ve kazanılmış haklara saygı ilkesidir. dolayısıyla bunu yapan devlet hukuk devleti olamaz. Bana sorarsanız, ötesine geçiyorum, bunu yapan devlet, devlet niteliğini de kaybeder. Çünkü devlet olmak bir ciddiyet gerektirir. Siz bir kez birilerine tapu verdiniz mi, sonradan dönüp o tapuları geri alamazsınız.'

Dr.T. Erhürman bu tezleri KKTC tapularının geçerliliğini ispatlamak için, tapuların geri alınamayacağını ispatlamak için ileri sürüyor. Volkancılar diyor ya, tapular geçersiz kılınırsa ortalığın altı üstüne gelir diye. Onları yatıştırmaya çalışıyor galiba.

Ama bu arada burjuva hukuku

açısından Kıbrıs'ta hukukun içine düştüğü çıkmazı da sergiliyor. KKTC bir devlet olarak tapu verdi o halde onlar geçerlidir de, KC'nin verdiği tapular ne haldedir? Kanunlar geri yürümezse, kazanılmış haklar yitirilmezse, devlet ciddiyeti diye bir şey varsa, KC ne yapacaktır?

Gerçekçi olunmalıdır. Kıbrıs demek burjuva çerçevede dahi burjuva hukukun ayaklar altına alınması demektir. Karşılıklı olarak burjuva hukukun ayaklar altına alınması demektir. Burjuva çerçevede her bir çözüm önerisi, bu hukukun yeni bir ihlali de demektir! Ve tüm bu ihlaller ve de önerilen yeni ihlaller, tüm bu haksızlıklar, burjuva hukuk çerçevesinde halledilemez! Burjuva hukuk ve çerçevenin 'birazıcık'

aşılması gereklidir. Gerçekçi olunmalıdır. En haklı ve de tek birlik beraberlik barış getirecek çözüm tarzı tüm Kıbrıs'ta toprağın devletleştirilmesi ve tüm vatandaşlara uygun bir şekilde dağıtılmasıdır!

Gerisi koskoca Doktorları ve de başbakanları saçmalatır ve de haksızlıkların savunucusu yapar. Ve de birlik ve dirliği imkansızlaştırır!

MAL-MÜLK SORUNU

KKTC meclisi tarafından kapalı celsede ele alınan mal-mülk sorununda YeniDüzen'de önce Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) Hukuk Fakültesi Dekan Yardımcısı Yard. Doç. Dr. Tufan Erhürman'ın açıklamaları, sonra da bu açıklamaları 'oldukça beğendiğini' söyleyen başbakan F.S. Soyer'in açıklamaları yer aldı.

Dr. Tufan Erhürman Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin Loizidu kararıyla içtihatının temellerini 1960'taki mülkiyet rejiminin üzerine oturttuğunu, ve ama Aristi kararında "iade ihtimali" kavramını devreye sokarak, KKTC iç hukukunda herhangi bir gayri menkulün başvurusu olan Rum'a iade edilmesi ihtimali bulunursa, Rumlar tarafından AİHM'ne getirilen davaların KKTC'ndeki Mal Tazmin Komisyonu'na havale edilebilmesi ihtimalini yarattığını belirtiyor.

Yani, bir yandan 1960 tapularını temel alan AİHM (hani özel mülkiyet insan hakkı ya?), tipik Avrupalı burjuva kurnazlığıyla, bu tanımaya rağmen bu tapuların yarattığı sorunları iki bölgelilik çerçevesinde çözme imkanına da kapı açıyor (ne olduysa o insan hakkı olan özel mülkiyet hakkına -emperyalist haklar ondan da üstün insan hakkıdır oluverdi galiba!)

Dolayısıyla şu anda ilk başta TC, ve ondan sonra, TC'nin belirleyeceği siyasete göre KKTC'de hukuksal olarak AİHM'sinin açık bıraktığı bu kapıdan içeri girilecek mi, girilmeyecek mi sorunu ortaya çıkmış durumda. Yani KKTC iç hukukunda var olan 'iade ihtimali yoktur'la bağıntılı olan herşey, 'iade ihtimali vardır'a değiştirilecek mi değiştirilmeyecek mi tartışması var şu anda.

Bu tartışmayı başbakan F.S. Soyer, CTP ve de Dr. T. Erhürman 3 Ekim öncesi sonuçlanması gereken bir sorun olarak ele alıyorlar -yoksa TC'nin başı belaya girecekmış!

Bu temelde de hem anayasada değişiklik yapmak konusundaki kanunları değiştirmek istiyorlar, hem de mal-mülk konusunda anayasal

değişiklikler yapmak istiyorlar. Amaçlanan TC'nin köşeye sıkışmaması, AİHM'ne uyamaz duruma düşüp Avrupa Konseyi'nden dışlanmaması, milyonlar, milyarlarca dolar tazminat ödemek zorunda kalmaması, ve de tabii ki iki bölgeliliğe helal gelmemesi!

Açıktır ki, AB olduğu gibi kalırsa, TC AB'ye üyelik yönünde yürürse, Kıbrıs konusu savaş değil de barışçıl yöntemlerle çözülmese de ele alınmak zorunda kalınırsa, KKTC iç hukukunda F.S. Soyer, CTP ve de Dr. T. Erhürman'ın mal-mülk konusunda önerdiği değişikliklerin yapılması zorunluluğu ortaya çıkacaktır.

Bu noktada F. S. Soyer yoldaş tipik bir şekilde sapla samanı karıştırmaktadır. Başbakan diyor ki UBP'liler bu değişikliklere mani olarak TC'de AB yolunda gitmek istemeyen gerici çevreleri, TC'nin soyutlanması ve gerici ve soyutlanmış bir rejimle yönetilmesi taraftarı olan kesimleri iktidara getirmek istiyorlar. Dolayısıyla TC'nin, ve böylece KKTC'nin uluslararası hukuka uyum göstererek ilerlemesi için gerekli adımların atılmasını önüyorlar. Böylece eskiden yaptıklarını şimdi de tekrarlıyorlar. KKTC ve TC'yi izolasyona, uluslararası hukukta suçlu duruma itiyorlar.

Bu sapla samanı karıştırmak değil de nedir? UBP ve hatta Volkan ve Denktaş işbirliğiyle bile TC'ye bunları yaptırabilecek yetenek ve imkana sahip midirler? Değildirler. CTP'nin iktidara gelmesi bu basit olgunun basit bir ispatı değil midir? TC'nin ihtiyacı yönünde ilerlemeleri siyasi olarak imkansız olduğu için kenara kondular. Ve onlar bu kenara konmayı hazmedemeseler bile kabullenmek zorundadırlar. Ve burada sorunun hiç de AKP iktidarı sorunu olmadığı, AKP'nin devlet siyasetini, yani TC'nin tekelci burjuvalarının siyasetini hayata geçirdiği açıktır. Dolayısıyla da bu siyaset KKTC iç hukukunda mal-mülk konusunda ele alınan değişiklikleri zorunlu kıldığında UBP bunun gereklerini tipış tipış yerine

getirecektir. Yani Ferdi, palavra sıkma bize!

Sorun barışçıl ve AB çerçevesinde kalındıkça var olan bu zorunluluğun 3 Ekim'le birlikte bir zorunluluk haline gelip gelmeyeceği sorundur? Dr. T. Erhürman 3 Ekim'in bu konuda niye bir 'yol ayrımı' olduğunu izah etmiyor! İşin doğrusu bu konuda yol ayrımı TC AB üyeliği yönünde hareket etmekte devam ederken AİHM'sinde yeni bir kararın alınmasına doğru gidildiği anda ortaya çıkar -bu da 3 Ekim değil herhalde! Bir bilen de yok bu tarih!

Dolayısıyla TC hakimlerinin UBP'yi bu konuda sıkıştırma ihtiyacı da yok! Tam tersine, sıkıştırmama ihtiyacı var! Ne olur ne olmaz. Sakla samanı gelir zamanı! Bakarsın işler başka bir alana kayar, başka bir yöne gitmek zorunda kalır -savaş veya savaş tehdidi gibi! Acele işe şeytan karışmış Ferdi yoldaş! Ve TC diplomasisi sizin o verdiğiniz akıllara kandımı Lahey döneminde? Kanmadı! Gerekli olduğunda hem Annan Planı'nı oylattı, hem de sizi iktidara getirdi. Bu işte de aynı durum ortaya çıkacaktır!

Kaldı ki TC'nin bu alanda pratik adımlar attığı da bir olgudur. KTHY'nin 'Kıbrıs Türk yönetimine devri' olayı malumunuz olduğu üzere gökten düşmedi. Mal-mülk konusunda TC devleti mülkünün KKTC'deki varlığı yavaş yavaş temizleniyor. Bunu Turgut gibileri 'kişilikli duruş' ilan edip bir bravo çekebilirler, ama bu TC diplomasisinin mal-mülk konusunda pratik adımlarından birini yansıtmaktadır. KKTC'de TC hissesi olan tüm şirketler de özelleştirileceklerdir! En azından bu şirketlerdeki TC hisseleri özelleştirilecektir. Sen bir başbakan olarak TC'de Ada Havacılık dışında daha başka hangi şirketler tescil ettiriyorsun bir onu anlat bize bakalım!

Açık ve kesin olan şeyler şunlar: KKTC'deki mal mülk konusunda uluslararası hukuk bağında araştırmalar yapılıyor ve kararlar alınıyor ve buna uygun adımlar

atılıyor. Bu adımların bir temel parçasını KTHY'ndaki TC hisselerinin özelleştirilmesi oluşturdu. Diğerini KKTC anayasasındaki, iç hukukundaki değişiklikler oluşturacak. Ama bu zamanı geldiğinde yapılacak ve 3 Ekim şu anda bu değişiklik için bir ayrım noktası değil! Ayrım noktası günü ortaya çıktığında UBP protesto etse de, UBP vekilleri arasından gerekli miktar 'Anavatan' için kendini feda edecek ve bu değişiklikler yapılacak. Volkan da protesto etse de, Annan Planı referandumdaki gibi protestosunu yapacak ve buna uyacak! Hani derler ya, "eşşek gibi!" Uymazlarsa? Ayaklanırlarsa? Türkiye'den 5 bin ülkücü, Kızıl Elmacı ithal ederler de ortalığın altını üstüne getirirlerse! He vallahi! Bizim hiç itirazımız yok! Buyursunlar misafir edelim onları! Biz de Türküz evvel Allah!

(Ulus İrgat, hemen not et bak, Volkancılara yoldaş dediğimiz yetmedi, bir de onları KKTC'nin altını üstüne getirirken misafir de edeceğiz! Hemen not al! Bu Ulus da ne isteki bizden? Dediğine göre Emperyalizme karşı mücadele etmek hayal. E ne yapalım biz? Hayal ilan ettiği işi mi yapalım? Emperyalizme karşı mücadele mi edelim? Yok canım! Biz Ulus yoldaşımızın isteklerine uyarız!)

Yani Ferdi yoldaş, bu iş UBP işi değil, senin de gayet iyi bildiğin üzere TC işi! Gandıraman sen TC diplomasisini! Gandırmak istiyorsan tabii ki! Yoksa başkalarını mı gandırmaya çalışın?? Vatandaş mesela?

KUZEY KIBRIS'TA İKİ ÖZELLEŞTİRME!

1. CYPFRUVEX

Bakan Ahment Uzun Cypfruvex'in yeniden

yapılandırılması kararı aldıklarını açıkladı. Bu açıklamada esas olan şey 'yeniden yapılandırmak'tır!

Burjuvazinin ekonomisini yeniden yapılandırmasının bir parçası olan bir hükümet kararıyla karşı karşıyayız. İşin esas ve belirleyici olan yanı budur.

Tabii-ki bakan A. Uzun bu kararın Cypfruvex'in daha iyi hizmet verebilmesi amacıyla alındığını belirtmektedir. Cypfruvex yeniden yapılanması sonrası kime daha iyi hizmet verecektir? Bu soru ve cevabı yok. Ama açık olan bir şey varsa, yeniden yapılandırma sonrası Cypfruvex'in hem burjuva ortaklığın temsilcisi olan devlete, hem de Cypfruvex'in alıcısına (alıcı bulunursa) daha iyi hizmet vereceğidir. Cypfruvex işçileri mi? Onlar bu işin ceremesini çekmekle yükümlüdürler, ve işte bu nedenle de bakanın yeniden yapılandırma önermelerine karşı örgütlü bir karşı duruş sergilemek zorunda kalacaklardır. Bunun hazırlığına derhal başlamalıdır.

Cypfruvex'in 'yeniden yapılandırılmasının' özelleştirme olmadığını, Cypfruvex'in özelleştirilemeyeceğini söyleyen bakan, özelleştirme olmayan yeniden yapılandırma planını da şu şekilde ortaya koymaktadır: Cypfruvex bir kişiye veya bir şirkete verilmeyecek. Üreticilere, ihracatçılara, talep ederlerse çalışanlara verilecek, devlette işin bir ucundan tutacak!

Tabii ki buna normal şartlarda özelleştirme derler, ama anlaşılın ne bakan normal bir bakan, ne de Cypfruvex'in yeniden yapılandırılması planları normal planlar. Gel gelelim, ve de özelleştirme türlerini bilirsek, bunun da özelleştirme türlerinden birisi olduğunu gayet iyi biliriz. Devlet mülkiyetinde olan, ve yıllardan beri bu mülkiyet türü üzerinden hem çalışanlara, hem ihracatçılara, hem de üreticilere karşı belirli sorumluluklar yüklenmiş durumda olan bir şirket yeniden yapılandırılarak bu sorumluluklarından kurtulmaktadır. Yeniden yapılandırılmadaki esas amaç budur. Devletin bu tür, eskiden hem gelir kaynağı, hem ekonomik varlığı için gerekli olan bir ekonomik ünitesi, bir devlet şirketi, gelinen yerde ve varılmak istenen yer açısından problem kaynağı haline gelmiştir. Bundan kurtulmak, eski sorumluluklar içinde yürütülen faaliyetlere son vermek gerekmektedir. Yeniden yapılandırma faaliyetiyle elde edilmek istenen budur. Bu amacı elde etmek için, deyim yerindeyse tüm şirket beşe bile devredilebilir. Evet evet,

şasırmamak lazımdır. Batı'da devletlerin bazı devlet şirketlerini

bedavaya özelleştirdiği, bir de üstüne üstlük, vergiler üzerinden destek katkısı yaptığı bilinir.

Yeniden yapılanma

için herşey mubahtır! Dahası bu tür özelleştirme türüne sadece devletlerde rastlanmaz. BMW şirketi Rover araba fabrikalarını bir sterline (yanlış okumuyorsunuz bir sterlin) sattı. Bunun üstüne devlet baba bu şirkete en az 150 milyon sterlin katkı yaptı. Şimdi de şirket tekrar iflas etti, ama şirketi devralan yönetici takımı milyonerler haline gelirken şirketin işçileri işlerini kaybettikleri için almaları gereken ödenekleri dahi alamadılar.

Yani ve kısaca esas sorun yeniden yapılanma sorunudur. Bu yeniden yapılanma sırasında işçilerin haklarının ayaklar altına alınması sorundur ve işçi yoldaşlar sendikalarını yönetenlere yeniden yapılanma üzerinden hak verileceği için, ve/veya kendilerine üç beş hisse senedi verileceği için, mevcut haklarının yok edilmesine boyun eğmemelidirler. Sorun esasta 'devlet mülkiyetinin' korunması sorunu değildir. Çünkü bu devlet işçilerin değil burjuvaların devletidir, devlet mülkiyetindeki şirketler de onların ortak şirketleri, bu şirketlerin yönetim tarzı da onların sistemlerine uygun olan yönetim tarzıdır. Sorunun esas işçilerin haklarının ayaklar altına alınmasının önlenmesi sorunudur. İşte bu çerçevede şirketlerin sahip değiştiği, gerek bir özel şirketten başka bir özel şirkete satış üzerinden olsun; gerek devlet mülkiyetindeki bir şirketin özel, veya bakanın dediği türden olmasına rağmen 'özel olmayan' (?) bir şirkete devri üzerinden olsun, ve hatta Türkiye'deki Karabük Demir Çelik fabrikası örneğinde görüldüğü gibi 'işçilerin sendikalarına yok pahasına devredilerek' elde edilmiş olsun -ve daha başka türler de ortaya çıkacaktır- mülkiyet değişimi işçilerin haklarının yok edilmesi, kısıtlanması, işçilerin işlerini kaybetmesi sonucuna yol açmaktadır ve esas olarak bu amaçla yapılmaktadır. En azından işçileri ilgilendiren esas sorun budur.

Bu sorunun ele alışı için de işçilerin iki alanda birden mücadele etmeleri şarttır. Bunlardan biri tek tek özelleştirmelere karşı, mevcut haklarını korumak ve artırmak amacıyla mücadele -ki burada devlet malının özele dönüşmesine karşı duruş ancak ve ancak mevcut hakların, işçilerin işlerinin vb. bu mülkiyet türünün korunmasını gerektirdiği oranda ve nedenle bir anlam taşır, çünkü şirketlerin her sahip değişikliği bu hakların yitirilmesini beraberinde

getirmektedir- diğeri de devletin hukuki değişiklikler ve siyasetindeki değişiklikler alanındaki mücadeledir. Ve son tahlilde belirleyici olan mücadele alanı da budur. Tek tek işletmelerde çalışan işçilerin tek tek işletmelerde yürütecekleri mücadele bu alanda etkili olamaz. Tüm işçilerin birleşerek bu 'yeniden yapılandırma' faaliyetlerine hep birlikte karşı durmaları, burjuvazinin hukuksal yapısında bu tür değişikliği haklılaştıran kanun değişiklikleri önlenmeli -AB ile uyum için kanunlar?-, ve de bu tür kanunlar yasaklanmalı, ve aynı zamanda tüm bu yeniden yapılandırma belirli siyasetlerin de uygulanması anlamına geldiğinden -mesela AB ile uyum siyasetleri, IMF'nin serbest ticaret ve özelleştirme siyasetleri vb.- bu tür siyasetleri savunan hükümetler devrilmelidirler! Hem işçilerin haklarını ayaklar altına alan 'yeniden yapılandırma' faaliyetini mümkün kılan hukuki değişiklikleri yapan, hem de buna uygun siyasetleri savunan hükümetler devrilmelidirler. İşçiler bu amaçla bir mücadele içine girmek zorundadırlar. Başka türlü bu özelleştirme furyalarının, şurada burada, bugün için, yarın için durdurulması mümkün olabilir -o da binbir zorlukla- ama hem haklar bu sırada yitilecektir, hem de burjuvazi elde etmek istediğini elde etmek için özelleştirme siyasetiyle, tekellerin başka şirketleri yutarak daha büyümesi siyasetleriyle aynı işçilere ilk fırsatta tekrar saldıracaktır!

Emek-İş başkanı İsmail Özbarış'ın bu yönde bir mücadele için hiç de uygun bir fikir yapısı yoktur. 'Yeniden Yapılandırma' işinin gecikmesinden dert yanan ve de hükümetin yeniden yapılandırmayı acilen ele almasını talep eden bir yaklaşımla İsmail Özbaş işçileri yenilgiden başka bir yere götüremez! İşçileri yenilgiye götürmekten ve hükümeti 'başarılı' kılmaktan başka bir amacı var mı acaba bu sendika önderinin?

2. KIBRIS TÜRK HAVA YOLLARI

KTHY 1974'de 20 milyon Türk Lirası Türk Hava Yolları'ndan (THY), 20 Milyon Türk Lirası da Türk Cemaat Meclisi Konsolide Fonu İnkişaf Sandığı'ndan gelen toplam 40 milyon Türk Lirası sermaye ile kurulmuş!

Başka bir deyişle şirket kurulduğunda yüzde ellisi TC'nin, yüzde ellisi de KTFD'nin (bugünkü KKTC'nin).

THY hisseleri 'A' sınıfı ağırlıklı olduğu için KTHY'nin yönetim Kurulunda THY üç, İnkişaf Sandığı (KTFD-KKTC) iki üye ile temsil edilmekteydiler.

Türkiye'de KTHY'ndaki THY hisseleri, tüm THY hisseleri gibi, THY'nin özelleştirilmesi işlemini çerçevesinde Özelleştirme İşleri Başkanlığına devredilmiş.

Bu arada Türkiye ve KKTC hükümetleri, KTHY hisselerinin tamamının KKTC'ye devrine ilişkin siyasi karar almışlar! Buraya dikkat. Alınan siyasi karar KTHY hisselerinin KKTC'ye devri kararıymış!

Gel gelelim TC ve KKTC'nin, bu devir işlemiyle bağıntılı olarak birlikte teknik ve hukuki alt yapı için uzun süreli olarak yürüttükleri çalışma sonrasında vardıkları sonuç enteresan!

KKTC'nin tanınmayan statüsü nedeniyle KTHY'nin uçuş hakkının ortadan kalkmaması için Türkiye'de kayıtlı şirketler kuruluyor ve hissedar yapısı için hukuki çalışma yapılıyor.

Bu çerçevede KKTC'ye ait yüzde 50 hisseye sahip Maliye Bakanlığı (bir zamanların Türk Cemaat Meclisi Konsolide Fonu İnkişaf Sandığı diye bilinen yapılanma burada Maliye Bakanlığı olarak karşımıza çıkmış durumda), hisselerinin yüzde 26'sını Türkiye'de kurulan Ada Havacılık'a devrediyor. Böylece Ada Havacılık 3'üncü ortak haline geliyor. KTHY'nin aynı genel kurulunda, yani hisselerin yüzde 26'sının Ada Havacılığa devredildiği genel kurulda, hisselerin satışında ortaklara öncelik verilmesi de hükme bağlanıyor.

Burada herşeyden önce ve kimseye danışmadan bir özelleştirme ile karşı karşıyayız. Türk Cemaat Meclisi Konsolide Fonu İnkişaf Sandığı'na, yani (?) Maliye Bakanlığı'na ait olan hisselerin yüzde 26'sı bahsi geçen genel kurulla özel bir şirkete, Ada Havacılık'a devredilmiş durumdadır! Sadece o da değil. İlerideki hisse devirlerinde Ada Havacılık'a öncelik verileceği de karar altına alınmış durumdadır- Yani son hisse satışındaki açık artırma olayı, bu açık artırmaya 'Beşparmak A.Ş.'nin katılıp hemen geri çekilmesi olayı, göz var nizam var danışıklı dövüştü!

Ve işte en son olarak da THY'nin Özelleştirme İşleri Başkanlığına devredilmiş olan yüzde elli hissesinin Türkiye'de tescilli Ada Havacılık'la Beşparmak şirketleri arasında danışıklı dövüşü, pardon kiran kırana geçen açık artırmayla Ada Havacılık'a devri üzerinden KTHY'nin yüzde 76 hissesi özelleştirilmiş durumdadır. Hisselerin geri kalan yüzde 24'ü ise Maliye Bakanlığı'nın mıdır, 'İnkişaf Sandığı'nın mıdır bilinmez ama işte onlardan biri üzerinden 'KKTC'nin!

Böylece ne Kıbrıslılara, ne KTHY işçilerine danışmadan, ne de THY işçilerine danışmadan, hem TC devleti mülkiyeti, hem de 'KKTC' devleti mülkiyeti özelleştirilmiş durumdadır. 'İnkişaf Sandığı'nda kalan yüzde 24 hissenin de aynı şekilde Ada Havacılık'a aktarılması ihtimali de yüksektir.

Devamı Sayfa 4'te...

Londra Mektubu

A. Önal

İngiltere'de Sivil Haklar

Burjuva-emperyalist dünya Sivil Haklar'ı göklere çıkarıyordu bundan 15-20 yıl önce... Komünistleri de sivil haklara saygılı olmamakla suçluyorlardı. Ancak 11 Eylül New York ve 7 Temmuz Londra saldırıları gündeme geldikten sonra sivil haklardan söz eden kalmadı burjuva-emperyalist dünyada...

Burjuva-emperyalist dünya özgürlükten söz ederken sermayenin işçileri istediği gibi sömürme özgürlüğünden söz ediyor. Onların bu özgürlüğü koruma ve genişletmesi neyi gerektirirse öyle yapılmalı. İşçilerin sendikal haklarının kısıtlanması mı gerekiyor; bu kısıtlamaları sağlayacak yasalar geçirilir parlâmentodan... İşçilerin çalışma koşullarının "esnekleştirilmesi" mi gerekiyor; bunun için ne gerekli uygulamalar varsa onlar devreye sokuluyor.

Eskiden burjuva-emperyalistler iltica yasalarını parlâmentolarından geçirdiklerinde kendi çıkarlarını dikkate alarak devreye koymuşlardı. Başka devletlere empoze etmek istedikleri kuralları "insan hakları" gerekçesini öne sürerek yapıyorlardı. Saldırmak istedikleri ülkelere kendi kamuoyunu hazırlamak amacıyla bu "insan haklarını" anlatıyorlardı. Doğu Avrupa'ya, Sovyetler Birliği'ne, Afganistan'a, Irak'a saldırı aracı olarak kullanıldı bu iltica yasaları ve "insan hakları"... Hatta bu ülkelerde silahlı eylemlerde bulunanları "özgürlük savaşçıları" ilan etmişler ve bu kişilere kendi ülkelerine iltica etmelerini sağlamışlardı.

Londra'da 7 Temmuz saldırısından sonra Blair'ın yaptığı basın toplantısında "kuralların değiştiği"ni duyduk Blair'ın ağzından... Artık "insan hakları", "iltica hakları" İngiliz İçişleri Bakanlığı'nın kurallarına göre belirlenecek. İngiliz Hükümeti uzun zamandan beridir var olan kuralları çöpe atıyor. Kendi çıkarlarını tehdit etmeye başlayanları artık muhaceret kapısından geri uçağa koyup gönderiyor. Bugün gerici-dincilere karşı devreye koyduğu bu uygulamaların yarın faşizme karşı mücadele veren demokratlara karşı da kullanılmayacağı ne belli... Blair'ın İngiliz Emek Partisi için burjuva-emperyalist çıkarlar önemlidir.

Blair Hükümeti sivil hakları ayaklar

altına almak için çalışmaları yoğunlaştırırsa da İngiltere kamuoyu hükümetle aynı çizgide gitmiyor. Geçtiğimiz haftalarda BBC'nin yaptığı bir kamuoyu araştırması bunu açıkça gösteriyor. Toplumun değişik kesimlerinin ırkçılık ve yeni hükümet uygulamaları ile ilgili kamuoyu yoklaması İngiliz toplumunda "çok kültürlülüğün" (etnografik yapı) yaygın olmasını kabul görüyor. 2003'e kıyasla ırkçı olanların sayısında azalma olmasına karşın ırkçılık belli bölgelerde tırmanıyor. Hükümetin devreye koymaya çalıştığı jürisiz mahkeme sistemi nüfusun yüzde 64'ü tarafından reddediliyor. Polislin keyfi olarak ve ırkına göre insanları durdurup yoklamasına ise şiddetle karşı çıkıyor İngiliz kamuoyu, hem de yüzde 65 oranında bir karşı çıkış bu...

İngiltere'de sivil hakların kısıtlanması büyük tartışmalar yaratırken İngiliz Blair Hükümet'inin devreye koyduğu "görüldüğü yerde adam öldürme" siyaseti de mercek altına alındı. Bilindiği gibi İngiliz Hükümeti 11 Eylül olaylarından sonra şüphelendiği kişileri gördüğü yerde öldürme sistemini devreye sokmuş ve böyle bir uygulamanın devrede olduğu masum Brezilyalı Menezes'in Londra Metrosu'nda 8 kurşunla öldürülmesi ile ortaya çıkmıştı. Bu da yetmezmiş gibi İngiliz polisi olayı örtbas etmek için

Menezes'in ailesine 15 bin sterlin kan parası teklif ederek olayı geçiştirmek istemiştir. Aile bunu reddedince İngiliz medyası Menezes'in ailesine 600 bin sterlin teklif yapıldığını iddia etmişti. Ancak Menezes ailesi İngiliz polislin resmi teklifini içeren mektubu kamuoyuna gösterince İngiliz sisteminin Menezes'in öldürülmesine ne kadar çirkefçe yaklaştığı ortaya çıktı. Menezes'in öldürülmesi için öne sürülen mazeretlerin hepsinin de yalan olduğu ortaya çıktı. Ve tüm bunlar Bağımsız Polis Komisyonu'nun araştırmalarının tamamlanmadığı bir dönemde ortaya çıkıyor.

İngiltere'de gerek sivil hakların kısıtlanması gerekse Menezes'in öldürülmesi olayının örtbas edilmesi İngiliz Derin Devlet'in İngiltere kamuoyuna neler dayattırmak istediğini açığa çıkarmaya başladı. Devletin gizli işerinin örtüsü yavaş yavaş kalkıyor. Böyle bir yavaş yavaş delillerin ortaya çıkması aynı zamanda kamuoyunun büyük bir tepki yaratmamasına ve sistemi sarsmamasına neden oluyor.

Tıpkı Irak'taki Kitle İmha Silahları ile ilgili delillerde olduğu gibi... Günün sonunda İngiliz burjuva-emperyalist çıkarları koruduğu için suçluların arkası sıvazlanacak ve onlara yüksek maaşlı yeni görevler verilecek.

KUZEY KIBRIS'TA İKİ ÖZELLEŞTİRME!

Sayfa 3'den Devam...

ortaklara öncelik verilmesi de hükme bağlanıyor.

Burada herşeyden önce ve kimseye danışmadan bir özelleştirme ile karşı karşıyayız. Türk Cemaat Meclisi Konsolide Fonu İnkişaf Sandığı'na, yani (?) Maliye Bakanlığı'na ait olan hisselerin yüzde 26'sı bahsi geçen genel kurulla özel bir şirkete, Ada Havacılık'a devredilmiş durumdadır! Sadece o da değil. İlerideki hisse devirlerinde Ada Havacılık'a öncelik verileceği de karar altına alınmış durumdadır- Yani son hisse satışındaki açık artırma olayı, bu açık artırmaya 'Beşparmak A.Ş.'nin katılıp hemen geri çekilmesi olayı, göz var nizam var danışıklı dövüştür!

Ve işte en son olarak da THY'nin Özelleştirme İşleri Başkanlığına devredilmiş olan yüzde elli hissesinin Türkiye'de tescilli Ada Havacılık'la Beşparmak şirketleri arasında danışıklı dövüşlü, pardon kırıan kırana geçen açık artırmayla Ada Havacılık'a devri üzerinden KTHY'nin yüzde 76 hissesi özelleştirilmiş durumdadır.

Hisselerin geri kalan yüzde 24'ü ise Maliye Bakanlığı'nın mıdır, 'İnkişaf Sandığı'nın mıdır bilinmez ama işte onlardan biri üzerinden 'KKTC'nin!

Böylece ne Kıbrıslılara, ne KTHY işçilerine danışmadan, ne de THY işçilerine danışmadan, hem TC

devleti mülkiyeti, hem de 'KKTC' devleti mülkiyeti özelleştirilmiş durumdadır. 'İnkişaf Sandığı'nda kalan yüzde 24 hissenin de aynı şekilde Ada Havacılık'a aktarılması ihtimali de yüksektir.

Gel gelelim bunun adına YeniDüzen ve CTP KTHY'nin 'Kıbrıslıların malı haline gelmesi' 'Kıbrıs Türk Yönetimine geçmesi' lakabını takmaktadır!

Türkiye'de tescilli olduğunu bildiğimiz 'Ada Havacılık' şirketinin ortakları kimlerdir? Hepsini bilmiyoruz ama Ada Havacılık Koordinatörü Asım Özer şirketin ortakları arasında Kıbrıs Türk Kooperatif Merkez Bankası, Vaka Limited, Vaksan Limited, Vakıflar İdaresi ile Turizm Tanıtma ve Geliştirme Fonu'nun bulunduğunu açıkladı.

Bu özelleştirmenin bariz ve göze çarpan özellikleri şunlar:

1. Özelleştirmenin yapılmasının ve yapılış tarzının temel dayanağını KKTC'nin uluslararası hukuk çerçevesinde tanınmaması oluşturmaktadır.

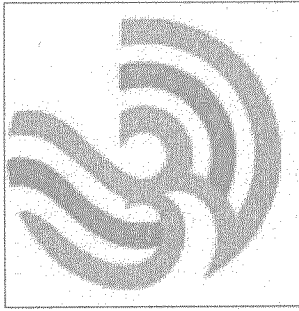
İlerideki özelleştirmelerde bu çerçevenin sürekli önümüze sürülme ihtimali yüksektir!

2. Özelleştirme kimseye danışmadan, gizli kapılar ardında ayarlanmıştır.

İlerideki özelleştirmelerde de

böylesine gizli kapılar ardında yürütülen oldu bittili özelleştirmelerle karşılaşmamız, ve buna neden olarak birinci maddedeki durumun önümüze sürülmesi ihtimali yüksektir.

3. Özelleştirme faaliyeti için Türkiye tescilli (Kuzey Kıbrıs sermayesi ortaklı) özel bir şirket kurulmuştur. Bu da birinci maddedeki 'zorunluluk'la izah edilmektedir.

İlerideki özelleştirme faaliyetleri için Türkiye tescilli (Kuzey Kıbrıs sermayesi ortaklı veya değil) şirketlerin kurulmasının, veya doğrudan Türkiyeli olan şirketlerin devreye girmesinin birinci maddenin zorunlu kıldığı bir gereklilik olarak

önümüze sürülmesi ihtimali yüksektir.

4. Kuzey Kıbrıs'ta ki işletmelerin 'Kıbrıslı Türk Yönetimine geçmesi' yöntemi olarak Türkiye tescilli, ortakları arasında Kuzey Kıbrıslı özel şirketler de bulunan özel şirketlerin oluşturulması ve kullanılması birinci maddenin zorladığı bir yöntem olarak KKTC mülkiyeti yerine Türkiye tescilli özel şirket mülkiyetinin 'Kıbrıs Türk Yönetimi Mülkiyeti' olarak kabullenilmesi fikri ileri sürülmüştür.

İlerideki özelleştirmelerde bir

şirketin 'Kıbrıs Türk Yönetiminde' olması için onun KKTC mülkiyetinde olmak zorunda olmadığı, Türkiye tescilli şirketlerin yönetimindeki şirketlerin de 'Kıbrıs Türk Yönetimi' mülkiyetini temsil edebileceği fikrinin önümüze sürülmesi ihtimali yüksektir.

Tüm bunların yanında bu özelleştirmenin sadece KKTC mülkiyetinde olan hisselerin değil, aynı zamanda TC mülkiyetinde olan hisselerin de aynı yöntemlerle özelleştirilmesi anlamına geldiği unutulmamalıdır. Bunun ardında da muhakkak ki KKTC'nin birinci madde de ileri sürülen konumu yatmaktadır. Uluslararası durumu tanınmama olan bir devlette faaliyet yürüten bir TC devlet şirketinin, uluslararası hukuk açısından açıkça suç işleyen bir devlet şirketinin özelleştirilerek yok edilmesi, TC açısından karşılaşılabilecek hukuksal sorunlara karşı önlem olarak ele alınmış olsa gerektir. Ve bu faaliyete karşı KC dahil uluslararası alanda kimsenin ses çıkarmaması, TC medyasının ve TC'deki burjuva-gerici sendikalarının bunu konu dahi etmemesi de bu durumla bağıntılı olsa gerektir. KKTC'de TC devlet mülkiyetinde olan herhangi bir şirket veya TC devletinin hisse sahibi olduğu bir şirket varsa, bunların da önümüzdeki dönemde aynı yöntemlerle özelleştirilmesi, pardon 'Kıbrıs Türk Yönetimi'ne geçmesi ihtimali yüksektir.

"BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ, BİRLEŞİNİZ!"

Gazetemizin okuru olan bir işçi arkadaşımızdan aşağıdaki yazıyı aldık. Yazıyı aynen yayınlıyoruz. Devamında da konuyla ilgili düşüncelerimizi özet olarak belirtip işçi arkadaşımızın yazısına katkı koymaya çalıştık. İşçi arkadaşımızın yazısının devamına kendi görüşlerimizi eklememizin sebebi, her zaman belirttiğimiz üzere işçi arkadaşlarımızla beraber, onların sorunlarına eğilebilmek, onların sorunlarına beraber çözümler üretebilmek, düşüncelerimizi birleştirip birbirimizi ileri götürmektir.

İşçiler! Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek sizin gazetenizdir! Okuyun, okutun, eleştirin, katkı koyun!

"FAŞİZMİN BARBARLIĞI"

Aleviler dinî ve kültürel bakımdan egemen sistem tarafından ezildikleri için sola yakınlaşmıştır. Bu da düzenin Alevileri karşısına almasını sağlayan sebep olmuştur. Ve Maraş olaylarına baktığımızda ABD'nin ülkemizdeki yerli işbirlikçileri olan ülkücülerin Alevi yurttaşlarımızı nasıl katlettiğini görebiliriz.

Baktılar ki Alevileri Sünnileştirme politikası bir işe yaramıyor, o zaman katledelim dediler herhalde...

Bunlardan birkaç örnek çıkarırsak, her mahalleye cami dikme politikası ile Alevileri Sünnileştirmeye çalışıyorlar.

Kürtleri zorla ve katlederek İslam'a çağırıyorlar. Devrimcileri sokak ortasında öldürüp hücrelerde çürütüyorlar.

Ermeni soykırımı, Sivas'ta aşırı dinci yobaz faşistler tarafından katledilen 37 aydın...

Tarihin her tarafında faşizmin zulmü, barbarlığı ve katliamları var. İnsanlar ömür boyu size boyuz eğemez!

Gün gelir, devran döner. Faşizm döktüğü kanda boğulur, "vatan, millet, bayrak" diyen barbarlar...

KAHROLSUN FAŞİZM!"

Doğada hiçbir şey sabit, yani hareket etmeyen, durağan şeyler değildir. Aksine, doğada var olan

herşey sürekli ve sonsuz bir hareket, değişim ve dönüşüm halindedir. Doğanın bir parçası olarak insanlar için de, konumuzla ilgili olarak insanlık tarihi için de durum böyledir. Toplumsal tarihin baktığımızda, toplumsal sistemler her zaman için göreceli ve dönemsel gerilemeler olsa da ileriye doğru bir hareket, değişim ve dönüşüm halindedir. Bunun önüne geçmek mümkün değildir. Doğanın ve ekonomik sistemlerin kanunları, onları sürekli bir biçimde değiştirmeye, dönüşmeye ve ileriye doğru bir harekete iter. Toplumsal sistemler içinde var olan uzlaşmaz zıtlıklar da toplumsal sistemlerin değişimini gerekli, kaçınılmaz kılar.

Bu ileriye doğru olan değişimi, dönüşümü, hareketi reddeden, bu hareketin gücü karşısında güçsüz kalır, ve hareketin gelişmesinin önüne geçip onu durdurmaya çalıştığı oranda, yok olur!

Mesela insanlık tarihi, hareketin kaçınılmazlığı ve gerekleri doğrultusunda, insanların mağaralarda yaşadığı bir sistemden, günümüze kadar gelmiştir. Bu tarihsel gelişme, elbette bitmeyecektir,

bitemeyecektir. Çünkü gelişme, değişim, hareket bittiği anda, yaşam yok olur.

Özel olarak ekonomik sistemlerle ilgili de durum aynen

böyledir. Kısaca şöyle diyelim. Günümüzde yaşadığımız dünya, insanın insan üzerindeki sömürsüne dayanan, toplumsal üretim varken mülkiyetin özel olduğu, dolayısıyla emek ile sermaye arasındaki çelişkinin var olduğu -ki bu çelişki daha önceki sayılarımızda da belirtmeye çalıştığımız gibi proletarya ile burjuvazi arasında ve kesinlikle uzlaşmaz bir çelişkidir- burjuva-emperyalist bir dünyadır. Bunun bir parçası olarak ülkemiz Kıbrıs ve mesela işçi arkadaşımızın verdiği örneklerin yaşandığı Türkiye de emperyalizmin halkalarından birisi durumundadır.

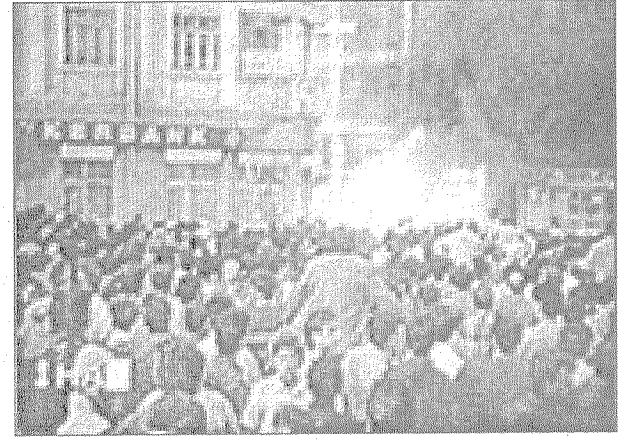
Günümüzde var olan emperyalist sistemin sahipleri, o sistem üzerinden ve o sistem sayesinde var olan burjuvazi, yukarıda kısaca bahsetmeye çalıştığımız gibi, tarihsel gelişmeye, ileriye doğru harekete, değişime ve dönüşüme

karşı durmaktadır. Doğanın ve ekonomik ilişkilerin kanunlarına karşı durmakta, o, yani burjuvazi, hayatından ancak ve ancak günümüzdeki şekliyle memnun olduğundan dolayı, hatta günümüz ekonomik sisteminin bir üst aşaması olan sosyalizm onu yok edeceği için, bu hareketin önüne geçip, onu durdurmaya çalışmaktadır. Bu gelişmenin önüne geçmek, onu durdurmak imkânsızdır, ama burjuvazi sahibi olduğu sistemi korumak ve devam ettirmek için çeşit çeşit eğilimlere başvurur. Mesela, Kıbrıs'ta olduğu gibi ulusal sorunlar yaratır, mesela işçi arkadaşımızın yukarıda bahsettiği gibi faşizmi kullanır.

Faşizm, finans kapitalin en gerici ve şoven kesiminin açık terörist diktatörlüğüdür. Fakat faşizm, emperyalizmin kendisinin ihtiyaç duyduğu koşullarda bizzat burjuvazi tarafından ortaya çıkarılır. Yani faşizm, emperyalizmden kopuk, ondan çok ayrı bir sistem değildir. Dolayısıyla işçi arkadaşımızın verdiği örneklerdeki gibi, mesela Sivas'ta 37 aydının katline, devrimcilerin sokak ortasında öldürülmesine karşı durmak ve bu barbarlığı yok edebilmek için, emperyalizme karşı bir mücadele vermek gerekir. Bu mücadelenin zaferi, ancak ve ancak işçi sınıfının iktidarını öngörmekle, işçi sınıfının mücadelesinin diğer ilerici-devrimci unsurları ve katmanları da yanına alarak ileriye taşınması için çaba harcanmasıyla gerçekleşebilir.

Emperyalist sistem tarafından

ezilenler, genelde dünyada, özeld de Türkiye'de, sadece Alevi insanlar değildir. Ve Alevi olan insanlar, Alevi oldukları için çeşitli baskılara maruz kalsalar da, bu ezilmenin, bu sömürünün sebebi esasında onların Alevi olmaları değildir. Mesela, Türkiye'de veya Kıbrıs'ta, Sünniler ezilmiyorlar mı? Ateistler ezilmiyorlar mı? Hristiyanlar ezilmiyorlar mı? Örnekler çoğaltılabilir. Yani herhangi bir dinî inancı olan

insanlar, o dinî inanca sahip oldukları için sömürüye maruz kalmıyorlar aslında. Dinî inancı olan insanlar da, olmayan insanlar da, mensubu bulundukları sınıfa göre eziliyorlar, veya ezilmiyorlar. Yani mesela, bir fabrikatör Alevidir diyelim. Bu onun ezilmesini beraberinde getirir mi? Yoksa Alevi-Sünni, dinî inanca sahip ve dinî inancı olmayan olarak ayırmaksızın bizzat o fabrikatör, altında çalıştırdığı işçileri mi ezer?

Burjuvazi tarafından ezilen insanlar, sonuç itibarıyla işçi sınıfına yakınlaşırlar, ve yakınlaşmalıdırlar. Zaten, bu baskıyı, sömürüyü, ezilmeyi ortadan kaldıracak olan da işçi sınıfı değil mi ki?

Bir başka nokta daha. Din, günümüzde emperyalizm tarafından bir sömürü aracı olarak kullanılmıyor mu sizce? Hatta daha da ileri giderek, işçiler arasında din aracı kullanılarak bölünmüşlük yaratılmıyor mu? Hatta ve hatta bir ulus içinde ya da uluslar arasında emperyalizm kâr uğruna ulusları ve o uluslar içindeki işçileri bölmüyor mu? Yani din, günümüzde burjuvazinin sistemini devam ettirebilmesi için biricik bir aracı değil mi? Bizce öyledir.

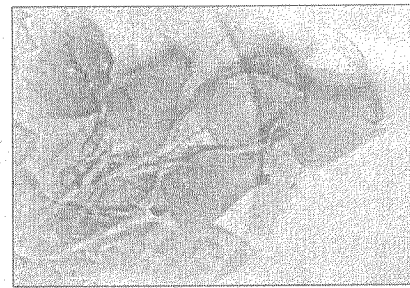
Dünyamızdaki, ülkemizdeki ve

Türkiye'deki barbarlıkların, sömürünün, ezilmenin sorumlusu, emperyalist sistemdir. Burjuvazi, sistemini koruyabilmek için çeşitli baskı araçları (faşizm gibi) kullanmaktadır. Bu baskı araçlarının nereden

kaynaklandığını gözden kaçırmadan, bu barbarlığın son bulması için neye ihtiyacımız olduğunu hep beraber düşünelim.

Dinine, diline, rengine bakmaksızın;

"Bütün ülkelerin işçileri, birleşiniz!"

NE ZAMAN BARIŞ GELECEK?

Arif hocamızın yeni çözüm teorisini hemen okuyun:

'Kıbrıslı mıyız? Kıbrıs'ı seviyor muyuz?

Öyleyse EOKA'cısı da bizimdir TMT'cisi de...

Toplumların yaşantılarında yanlış bir-iki değildir.

O yanlışları silmeye, gizlemeye kalkışmak, toplumun hem geleceğini, hem tarihini tahrip etmeğe yeltenmektir.

Bu adaya ne zaman barış gelecek bilir misiniz?

Onlar Tuncer'i, Muhip'i, Aziz'i, biz de Matsis'i, Aksentiu'yu, Muskos'u sevmeyi öğrendiğimiz zaman.'

"Hadsiktir" diyen kimdi???

Kime ne için dedi?

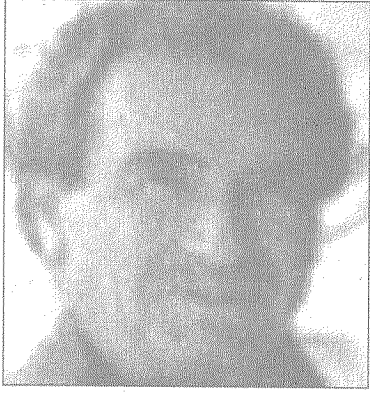
Bilen bilmeyene söylesin!

Hem öyle bön bön bakmayın. EOKA'cıları, TMT'cileri, hele hele onları kuranları, yani NATO'cuları, komünizm düşmanlarını, işçi-köylü millet düşmanlarını acele tarafından sevmeye başlayın da barış gelsin şu memleketel!

Değil mi ama hocam!

Ah Grivas ah! Sen ki Nazilerle el ele verdin, kıtır kıtır Yunan yurtseveri ve komünisti kestir. Hoca seni sevmesin de kimi sevsin! Biz seni sevmeyelim de kimi sevelim!

Bu "hadsiktir" de niye takıldı benim kafama yahu?

İşçiden Mektup

UTANIN BEKLEDİĞİNİZ İÇİN

İnsanlar taa ilk çağlardan beridir var ve yaşıyorlar. Bilim bunu kanıtlamıştır, ki sizler de kabul edersiniz herhalde gökten yağmur gibi düşmediğimizi...

İlk çağlarda insanlar taş, sopa ile yerleri kazar, meyve toplar, balık avlardı kendi ihtiyaçlarını karşılamak için. Tabii bu zamanla gelişti ve yeni yeni üretim araçları şekline büründü. Devirler ilerledikçe, yüzyıllar geçtikçe sanayileşme ile, teknoloji ile herşey ilk çağlardan günümüze inanılmaz derecede büyüdü, gelişti-ki çevremize baktığımızda bunları gayet açık şekilde görebiliriz.

İlk çağlarda insanlar kendi ihtiyaçları için güç harcarken günümüzde bu çok farklılaşmış durumda...

İnsanların varlığı, doğaya karşı devamlı bir mücadele gerektirir. Doğanın acımasızlığı karşısında insanlar yine doğadan aldıkları ile temel ihtiyaçlarını karşılar. İnsanların temel ihtiyaçları arasında giysi, yiyecek ve konut baş sıralarda yer alıyor... Bunları reddeden var mı bilinmez...

Tarih içinde herşey değişir gelişir dedik ya, taa ilk çağlardan günümüze gelene dek birçok evre yaşanmış...

Kölecilik gitmiş, beylik krallıklar gitmiş, ağalar gitmiş, ama gitmeyen tek birşey var. O da insanların temel ihtiyaçları ve o ihtiyaçlar çevresinde gelişen, devam eden emek ve üretim. Tüm bunları yapanlarsa, yine biz insanlarız, emekçileriz. Bu da tüm insanlığın yaşam kaynağı demektir...

İlk çağlardan günümüze beş değişik üretim ilişkileri yaşandı.

İlkel komünizm: Henüz sınıflara ayrılmamıştı.

Kölecilik, feodalizm, kapitalizm: Bunlarsa insanın insan tarafından sömürüsü üzerine kurulmuş üretim şekilleridir.

Bir de;

Sosyalizm: Tamamıyla insanın insan tarafından sömürülmesinin ortadan kalktığı üretim şekli...

Şöyle kabaca bir bakarsak açıkça görünüyor, üretirken niçin emekçiler yarı aç yoksuldurlar, tüm insanlığı doyuran, giydiren, ev yapan bizlerken niçin kirada kalan ve hep geçim sıkıntısı içinde olan yine bizleriz...

Nedeni, insanın insan tarafından sömürülmesi, birilerinin sırtımızdan gayet süper yaşaması olabilir mi?

Olur tabii, zaten öyledir. İnsanların eşit, sömürsüz bir düzende ve insanca yaşayabilmesi ne güzel bir dilektir değil mi?

E peki niye yok?

Belki de sömürülme, yaşamın kahredici yoksulluğu ve sıkıntısı kanıksanmıştır...

İmkansız birşeyden bahsediyorsun diye düşündüğünüz ve oturduğunuz içindir belki de, "e iyi güzel söylüyorsun da, hadi yapın" deyip güzel günleri bekliyorsunuzdur, bu da olabilir.

Ama şu da ayrı bir gerçek, biz emekçiler aramazsak hakkımızı, birileri bizim için mi birşeyler yapacak? Hayal, hayal...

Yine de siz bilirsiniz. Susun, oturun ve bekleyin kurtuluşu...

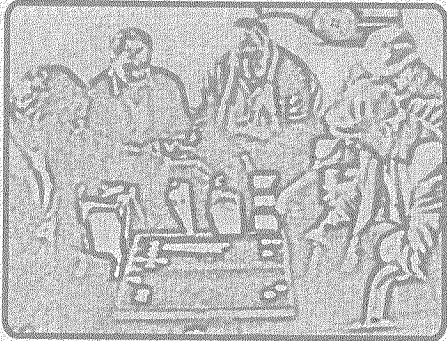
Bizler insanlık için emekçilerin kurtuluşu için çaba harcarken, izleyin bizim kurtuluş için nasıl çalıştığımızı ve utanın beklediğiniz için...

Emeğin Resmi

Bizim Kahvenin Halları

Ahmet: Duydun mu be Dayı, açılıyormuş Bosdancı Kapısı?

Mülayım Dayı: Duydum be Amed, duydum da sinir oldum gene, bu sıcakların orta yerinde!

Ahmet: Neçün be Dayı, ne var da sinir olun bu işe? Anlamadım! Fena mi yani?

Mülayım Dayı: Hiç olur mu be Amed fena olsun bir kapı daha açılması! Canım kapı açılmasına değildir şu sıkıldı, tam tersine gecikmesine bu gadar hemda işin diğer yönüne!

Ahmet: Hangi yönü be Dayı! Anlamadım vallahi nedir dediğinhal!

Mülayım Dayı: Bak olum Amed, bu adamlar dediler seçin bizida göresiniz şu halledeceyik Kıbrıs Sorunu'nu, amma ve lakin nerdeyse iki sene oldu şu otururlar o koltuklarda ne çözüm var neda çözümçüg orta yerde! Tam tersi daha beter uzaglaşırik çözümünden! Şimdida açıyoruz Bosdancı kapısını diye manşet atarlar da böbürlenirler "Ağustos sonu açıyoruz" kapıyı diye! Duymadın mı geçen gün BM şu açığıladı Ekim'den önce açılmaz kapı diye!

Ahmet: E napsın be Dayı bizimkiler? Rumdur şu yavaşdan alır işi! O nedenledirde gecikeceg açılması kapının!

Mülayım Dayı: Hah galdır ayacığını be Amed da basdın üsdüne! Tam da odur demeye çalışıldığım! Adamlar bile bile şu Ekim'de hazır olacak güneydeki çalışmalar "Ağustos sonu açıyoruz!" derler. Ondan sonrada herkes senin gibin düşünür! Yani deyceğim Amedim, adamların derdi rumu tuş etmek! Böylemi çözeceğler bunlar meseleyi?! Tuş eden kazanacag yani! Onu mu demeye getirirler! Anlamadım giddi!

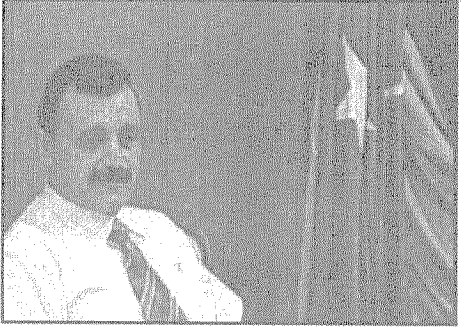
Ahmet: Sen annamadın ama ben eyi annadım be Dayı neçün sinirlendiğini! Annadım ve benda sinir oldum aha şimdi!

El-Sen Başkanı Hasan Kaide ile; özelleştirme, sendika ve işçiler ile ilgili bir röportaj yaptık.

“Herkes şunu diyor: Ne değişti? Doğru, hiçbir şey değişmedi. Ülke göbeğinden, hem de çift kordonla başka yere bağlıdır.”

Şu anda Kuzey Kıbrıs'ta elektrik, devlet mülkiyetinde olan Kib-Tek'te üretilmektedir. Hükümetin Kib-Tek'i özelleştirme planları var mı?

Hasan Kaide: Şimdi, bildiğiniz gibi şu anda enerji sektöründe Kib-Tek hakimdir. Fakat özelleştirme yoktur denmesine rağmen yapılan görüşmelerde hemfikir olduğumuz konular özelleştirme konusunun olmadığı denir ama şu şekilde yani, özelleştirme yoktur deyip adım adım özelleştiriliyor. Çünkü Kib-Tek'i bir bütün olarak düşünmek gerekir. Bunun içinde üretimi, iletimi, dağıtımı hepsinin bir olması gerekir. Yıllardır böyle. Bu da nasıl başladılar da buraya geldiler ama? 30 yılı sorgulamak gerekir aslında Kib-Tek'te. Kib-Tek'te yıllarca, 30 yıl, hiç yatırım yapılmadı. Kib-Tek, gelişen teknolojinin maalesef gerisinde kalmıştır ve bugün hala daha da bu geri kalmışlık devam etmektedir. Dolayısıyla önce Kib-Tek'te birikmiş işlerin sadece özel

yapılacağını, ondan sonra Kib-Tek'in iletimde ve projelerde, projeler, trafo odaları, trafoların kurulması, bunlar şarttır, onların, birikmiş işlerin bitmesi için böyle bir yapıya gidildi. Daha sonra da Kib-Tek'in yıllar itibarıyla '92'den itibaren çalışanların sayısı %25 azalmışken, işleri de %30 oranında artmıştır. Çünkü nüfus artmıştır, inşaatlarda patlama olmuştur. Tabii teknolojinin gerisinde kaldığımız için de işleri yetiştiremiyorsunuz ve bu şekilde işlerin bir kısmı üretim kısmı ilkten elden gitti. Fakat biz şunu söylüyoruz. Elektrikte, enerjide en önemli şey üretimdir. Üretimin elden gitmemesi lazım. Çünkü projeleri bir bir verebilirsiniz. Fakat iyileştirdiğiniz zaman diğer projeyi veremezsiniz veya yapmadığınızı verirsiniz, yaptığınızı siz kendinize yaparsınız ki bugün için Kib-Tek çalışanlarının yapamayacağı da proje yoktur. Bunun da altını çizmek gerekir. Buradan başladık. Şimdi sıra üretime geldi. En önemli şey üretimdir. Kaldı ki üretimin stratejik bir önemi vardır. Bugün kiminle isterseniz görüşün, ülkedeki tek gerçek olan şey elektriktir. Çünkü şu anda yanar. Zaten diğer taraftan siyasi olarak baktığımızda ülkemiz bile gerçek değil. Yani kağıt

üstünde yazılmış bir Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti. Dünyanın tanımadığı, tanımayacağı da bir devlet yapısı halindeyiz. Belki devlet olarak tüm organlarımız var. Ama dünyanın tanımadığı bir devlet. Tek gerçek bize göre bu elektriktir. Şu anda yanan bu elektriktir bize göre. Bunu da, ki şu anda siyasi durum Kıbrıs'ta ateşkeştir bildiğiniz gibi, bu stratejik önemi göz ardı ederek üretimi, üretimdeki Kib-Tek'in payını her geçen gün azaltmaya çalışıyorlar. Hatta ve hatta son üst düzey toplantısı oldu. Sendikamızın aylardır söylemleri vardır. İşte Kib-Tek özelleştiriliyor, Kib-Tek peşkeş çekiliyor, Sayıştaylık raporları falan. Bir yığın böyle şeyler vardı. O toplantıda sendikanın haklı olduğu ortaya çıktı ve tüm kesimler de hemfikir oldu ki evet üretimden kopmamalıdır Kib-Tek. Ve 4x17,5 megabaytlık satrallerin yapılması söz konusudur. Fakat böyle bir

karar olmasına rağmen, hala daha ha bugün ha yarın. Fakat şudur en önemlisi. Bizim Kib-Tek'in şu anda yasası yoktur. Şu anda işini yürüttüğü yasa, İngiliz sömürge zamanından kalma fasıl 170-171'e göredir. Burada da, bu fasıl 170-171 yasaya göre siyasiler tarafından atanan 7 kişilik bir Yönetim Kurulu vardır. Ve bu 7 kişilik Yönetim Kurulu'nun gününbirlik kararlarıyla yönetilir. İşte 30 yıldaki işler böyle başlar. Çünkü Elektrik Kurumu'nda kararların gününbirlik değil, yani bugün alacağınız karar belki de 10 yıl sonra hayata geçecek, belki de 5 yıl sonra hayata geçecek. Çünkü enerji öyle birşeydir ki, bugün karar verdiğiniz zaman o yatırımı yarın bitiremezsiniz. Bugün karar vereceksiniz, o yatırım en az 2 yıl sonra biter. 2 yıl, 5 yıl, 10 yıl, yani yatırıma göre bu değişir. Bir fabrikayı bir günde kurabilirsiniz? Yıllarca uğraşırsınız kurarsınız, ondan sonra faaliyete geçer. Enerji de böyledir. Yani bir santral bir günde kurulmaz. Ve biz geç kaldık sayılır artık.

Şimdi netice itibarıyla 30 yıl geç kalınmışlık vardır bu yatırımlar konusunda. Fakat önemli olan geriyi durup da fazla irdelemek gerekmez. Bundan sonra ne yapacağınızdır. Çünkü bir yerden başlamak lazım. İşte geçmişte, hep geçmişe bakılarak hep

geçmiştekileri suçlamak çok doğru değildir yani, onların hatalarına sığınarak kendiniz melekmiş gibi hiç kimse kendisini gösteremez. Çünkü 2 yıllık bir süre geçti 2003'ten beri, enerjide hiçbir şey yapılmadı. Hatta ilk hükümet döneminde de, şimdiki hükümet döneminde de, yani birinci CTP hükümeti zamanında da, şimdiki DP-CTP hükümeti zamanında da Kib-Tek Yönetim Kurulu en son atanmıştır. Atanmasının yanında, siyasi irade pençesini Kib-Tek'in üzerinden çekmiyor. Çünkü Kib-Tek'i bir çiftlik, bir yatırım gibi görüyorlar. Sıkıntılar ondandır. Zaten öyle olmasaydı, Kib-Tek'te yatırımlar bugüne kadar yapılması gerekirdi. Siz basın mensupları, bir gün, alın kameralarınızı, o gizli kameralarınızı sizde, gidin bir ambarları görün. Ambarların içinde malzeme olacağına fareler dolaşır. Bu nedir işte? Yönetim Kurulu üyeleri, belki hepsi değil, hepsi olmayabilir, acaba şimdi bu Yönetim Kurulu üyeleri burada neyin menfaatini sağlamak için uğraşırlar? Ne olması gerekir? Yönetim Kurulu üyelerinin esas görevi, Kib-Tek'in ve Kıbrıs Türk halkının, Kıbrıs Türk halkına hizmet vermektir. Esas görevleri bu olmalıdır. Halbuki bizde öyle değil. Bizde, Kib-Tek Yönetim Kurulu üyeleri, kendi mensubu bulundukları siyasi partilere çıkar sağlamak için politika üretirler. Nitekim işte şimdi bir duyum aldık. Sayın Serdar Denktaş yurtdışına gidecekmiş, ay sonuna kadar Yönetim Kurulu yine atanmayacak. Arkadaşlar, 20 Şubat'ta seçimler olduydu. 20 Şubat'tan bugüne kadar, 6 ay oluyor yönetim boşluğu var kurumda. Kib-Tek bunu kaldıracak bir bünyede değildir. Bu kadar vurdumduymazlık olamaz. Hem her alanda ekranların karşısına geçip her zaman enerjinin çok önemli olduğunu, hayati bir mesele olduğunu ifade ederler, ama icraata geldiğinde de taş taş üstüne koymuyorlar. 6 ayda bir arpa boyu gidemediler. Şimdi şu var, hükümetler muhalefetteyken çok farklı konuşurlar, hükümete geldikten sonra başka türlü konuşurlar. Dün bize destek verenler, dün dediğim, geçmiş UBP-DP zamanında bize destek verenler, bugün geldiğimiz zaman baktığımızda enerji sektöründe aynı politikayı yürütüyor onlar da. Onların bıraktığı yerden devam

ediyorlar. İşte hatadır yani bu da. Dolayısıyla bunlara bir son verilmesi gerekir. Yani eğer bir Yönetim Kurulu'nu atayamayan bir hükümet bu ülkenin iç sorunları, hep şimdi dışı vitrine hep Kıbrıs Sorunu'nu öne koyuyorlar. Ama şimdi çok merak ediyorum, çözülmüş, sorunlar çözülmüş, bir çözüm planı ortaya çıktı ve okeylendi, biz ne durumdayız Kib-Tek olarak enerji sektöründe? Bunları düşünen hiç yok. Sadece işlerine geldiği gibi, AB normlarına uyacağız, Kib-Tek AB normlarına uymaya hazırdır. Ama her yönüyle AB normlarına uyulacak. İlkel şartlarda değil. 1940'ların trafolarıyla değil, araçlarıyla değil, hala daha guspo kürekle hizmet vermeye çalışıyor Kib-Tek, değil! İşte bunları anlatmaya çalışıyoruz. Öbürlerine anlatırdık anlamazlardı, bunlar anlarmış gibi görünürler de anlamazlar. Fark orada.

Peki bu anlamda devlet mülkiyetinde olan El-Sen nasıl çalışır? Özellikle CTP'den önce ve CTP'den sonra diye bir ayırırsak daha iyi olur.

Hasan Kaide: Biz CTP demiyoruz. Biz hükümet olarak diyoruz. Bizim herhangi bir parti yanında bir şeyimiz yok. 2003'ten önceki dönemde El-Sen gerek Bakanlıkla gerek Yönetim Kurulu'yla uyum kelimesi yerine başka bir kelime bulmak lazım galiba oraya, sendikacıları düşman gibi görürlerdi. İşin gerçeği bu. Her zaman için diyalog yoluna gittik fakat olmadı. 2003'ün Eylül ayında biz 1 günlük grev yaptık enerjiyle ilgili. Baktığınız zaman bizim yaptığımız eylemlerde bu konularda ne maaşlarımızla ilgili, ne sosyal menfaatlerimizle ilgili ne de başka türlü haklarla ilgili, sadece Kib-Tek'in geleceği ve Kıbrıs Türk halkının menfaatlerini düşünerek biz geçmişte eylemlerimizi yaptık. Hala daha biz o noktadayız. Sadece biz kendi üyelerimizin maddi çıkarları veya sosyal güvenceleriyle ilgili değil, tabii ki bunlar da çok çok önemlidir bizim için ama, esas olarak Kıbrıs Türk halkının çıkarları vardır. Kib-

Devamı Sayfa 8'de...

El-Sen Başkanı Hasan Kaide ile; özelleştirme, sendika ve işçiler ile ilgili bir röportaj yaptık. “Herkes şunu diyor: Ne değişti? Doğru, hiçbir şey değişmedi. Ülke göbeğinden, hem de çift kordonla başka yere bağlıdır.”

Sayfa 7'den Devam...

Tek Kıbrıs Türk halkının malıdır. Bu ekmek kapısı ayakta durduğu sürece, biz çıkarız başkaları gelir onlar ekmek yer aynı kapıdan. Önemli olan bunun sürdürülebilmesidir. Geçmişte bu diyaloglar hemen hemen sıfır noktasındaydı. Herşey açık açık politize ediliyordu, her noktada. Geçmiş zamanlarda birçok ekrandan bunu söyledim. Buranın çiftlik gibi kullanıldığını, özel kalem müdürlerinin aniden masana gelip oturduğunu, seviyesizce konuştuklarını, doğrudan işleri idare ettiklerini, hep bunları ifade ettim ben. Ha, şimdi bunlar yoktur. Şimdi daha farklı bir yöntem. O zaman tabii ki kavga ederdik. Yani kavga dediğim sendikal anlamda mücadele ederdik. Şimdi iş daha farklı. DP kanadıyla işin doğrusu pek bir diyalogumuz yok. Biz Sayın Serdar Denktaş'tan randevu da istedik, hiç cevap bile verilmedi. Bir diyalogumuz yok. Tek diyalogumuz olan yer sayın Bakandır, veya sayın Bakanlardır, geçmiş ve şimdiki Bakanlardır. Tamamen yetkiler parti MYK'larındadır. Dolayısıyla hele hele bir de Bakan atanmışsa bir de, hiç söz hakkı yoktur. Ben defalarca sayın Bakanla görüştim. İyi niyetli bir insan, iyi bir insan. Fakat işlerin yürümesi için de iyi niyetli veya iyi olmak yetmez. Dolayısıyla burada en önemli nokta, parti Genel Başkanlarıdır. CTP kanadıyla diyalogumuz daha iyidir. En azından konuşuruz, sıkıntılarımızı aktarıyoruz. Fakat iş olmaz. Yani diyalog var ama, hemfikir de oluruz, dertlerimizi anlatırız. Belgeleriyle sorunlarımızı anlatırız, haklı olduğumuz ortaya çıkar, tamam olacak denir, fakat bir türlü olmaz. Öbürleri zaten anlamazlardı dinlemezlerdi. Bunlar dinlerler, ama gene iş yok.

Kıb-Tek halkın malıdır dediniz. Halkın malı özelleştirilirse ne olur?

Hasan Kaide: Bakınız. Şimdi, enerji sektörünün üretimini eline geçirmeye çalışan bir şirket vardır. Şimdi şu anda açıkça söyleyeyim. Bizim hiçbir şirketle bir sorunumuz yoktur. Önemli olan sistemdir. Ve bu şirket, bu özel şirketin ismini vermek istemiyorum, ya da yazarsanız yazın, AKSA şirketi şu

andaki şirket, kuruma çok ilginç teklifler yapıyor. Bu AKSA şirketi de TC'ye bağlı bir tüzel şirkettir. Bu teklifleri duyduğunuz zaman dersiniz yahu ne güzel teklifler yaparlar bu insanlar çok severler KKTC'yi, KKTC halkını. Ama işin içinde sinsice planlar vardır. Bütün mesele, Kıb-Tek'i üretimden koparmaktır. Mesela şunu söyleyeyim size. Diyolar ki, siz santral yapmayın, yatırım yapmayın, ben size işte 5 yıllığına, 60 aylığına santral yapayım, size onları kiralayayım, işletmesini siz yapın, bana sadece kira bedelini ödeyin. Ama önemli olan 5 yılın sonunda ne olacak? Siz yatırımınızı yapmazsanız 5 yılın sonunda ne olacak? O zaman onun çalışacağı müzikten oynaman

gerekecek. Dolayısıyla Kıb-Tek'in az önce bahsettiğim 4x17,5 santrali değil, sürekli yani sürekli yani 2006'da oturacak, 2010'un satrallerinin yapılmasının kararını çıkaracak. Yani enerjide sürekli yatırım ister. Neden biz bunu söyleriz? Ne farkı vardır

özel yaparsa veya devlet yaparsa? Çok farkı vardır. Bir kere siz hükümet olarak geldiğiniz zaman, istihdam yazacağız dediniz. Bugün Elektrik Kurumu'nun amacı sadece Kıbrıs Türk halkına kesintisiz kaliteli enerji vermektir. Kârsız! Kâr amacı olmadan, ki yoktur. Peki özel şirketlerin kâr amacı yok mu? Bir şirketin, bir sermayenin amacı nedir? Kâr etmektir. Peki, Kıb-Tek iyi işleyemez falan bin bir mazeret öne sürerler. Peki neden böyle bir şirketi özel sektör almak ister?

Peki, devlet mülkiyetinde olan Kıb-Tek kapitalist kurallar çerçevesinde çalıştığına göre, ve de devlet burjuva bir devlet olduğuna göre, bu devlet işletmesinde çalışan ve sendikanızın temsil ettiği işçilerin burjuvazi tarafından sömürülmekte oldukları fikrini sendikanız işçilere ulaştırıyor mu?

Hasan Kaide: Şimdi ulaştırılmaya ulaştırılıyor. Sömürü derken şu şekilde söyleyeyim size. Direk bizim cebimizden çıkan birşey yok. Çalışanın cebinden. Tabii ki devlet bizi sömürür dersek çok doğru değil. Burada farklı birşey yapılıyor. Çünkü bizim sendikamız hakikaten iyi bir örgütçü yapısı vardır. Gerekli zaman gerektiği yerde eylemlerimizi sıkı sıkıya koyarız yani, orada sorun yoktur. Bu size anlattıklarımızın hepsini biz

çalışanlarımıza aktarıyoruz. Şimdi burada oturan şey, Kıb-Tek'in devlet tekelinde olan yapısının özele peşkeşidir. Kıb-Tek özele geçerken, tabii ki Kıbrıs Türk halkı olarak çalışanlar da mağdur olacaktır. Devlet aslında enerjide bize göre fazla esnek. Bugün Elektrik Kurumu'nun dışardan alacağı 140 trilyonu aşmıştır. Bu korkunç bir rakamdır. Zaten özel sermayenin saldırması da bundandır. Çünkü Elektrik Kurumu devamlı üretiyor ve ürettiğini satıyor. Önemli olan sattığının tahsil edilebilmesidir. Sattığı halka gider ve halktan sattığının parasını almaz. Bugün halkla dalga geçiliyor bu çıkan yasalarla.

Özelleştirmeyi gerçekleştiren devlet değil mi sizce?

Hasan Kaide: Biz zaten oylarımızı verirken partilere, gelin de özelleştirin diye vermeyiz. Bizim istediğimiz, sandalyeye oturduktan sonra iş bitmesin. Politikacıların en büyük sıkıntısı da budur. Adamlar başka söyler başka yaparlar. Yani muhalefetten konuşmaz. Herkes şunu diyor. Ne değişti? Doğru, hiçbir şey değişmedi. Ülke göbeğinden, hem de çift kordonla başka yere bağlıdır. Ekonomisi doğrudan başka yere bağlıdır zaten.

Şu andaki Cumhurbaşkanımız M. A. Talat, Başbakanımızken meclis kürsüsünden TC'ye bağımlı olduğumuzun herkes tarafından gayet iyi bilindiğini ilan etti. Bu şartlarda sendikanızın örgütlü olduğu Kıb-Tek devlet mülkiyetinde, ama KKTC bağımsız değil. O zaman ve sizce Kıb-Tek, hangi devletin mülkiyetinde? KKTC mi, TC mi? Yoksa ve Kıbrıs Sorunu, buna bağlı olarak toprak sorunu çözümlenmediği için KC mi?

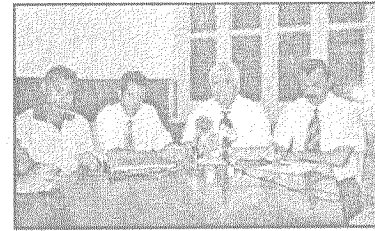
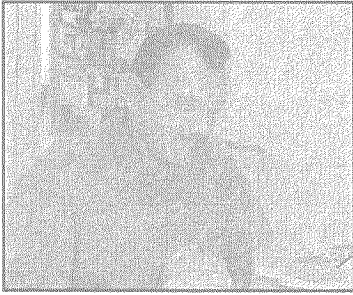
Hasan Kaide: Şimdi, bakın, ucuz politikayı bırakalım! Herşey Kıbrıs Sorunu çözülmedi diye oraya bağlamak doğru bir yaklaşım değil. Demin size ifade ettim. Yatırımlar yapılacaksa, gününde ve zamanında yapılması gerekirdi ki yapılıyor. Bugün hükümetler, geçmiştekiler de bunlar da, portakalciya, patatesçiye ödedikleri kuraklıktır vs'dir parasıyla bunlar enerji üzerine veya alt yapı üzerine ya da yollar üzerine yapılsaydı bu ülkede ne yol sorunu kalırdı, ne enerji sorunu kalırdı. Ama alt yapıya önem vereceğine hükümet, portakalciya patatesçiye veriyor.

Ben patatesçiye verilmesine karşı değilim. Ama bu yandan da ülke gerçeklerini düşünerek enerjinin de çok önemli olduğunu her fırsatta söylüyorsunuz, stratejik olduğunu söylüyorsunuz, hatta biz bir eyleme greve gittiğimizde hatırlamam hayatımda bir greve gidelim de yasak yemeyelim. Neden? Stratejik önemi vardır. Bu şekilde konuşulursa ve icraata geldiğinde bu yapılmazsa, bu sorgulanmalı. Bugün KKTC ne yapar? Yapmaz. Baraj yapar mı? Yok. Santral yapar mı? Yok. Hepsi TC'ye bağlı. Hoca'nın dediği gibi, parayı veren düdüğü çalmaz mı? Biz Kıb-Tek olarak ilk defa kurum tarihinde 21 Ekim'de bir protokol imzaladık. Kendi yağımızla kendi ciğerimizi kavurarak bu bahsettiğim 4x17,5 santralini iki tanesini kendi paramızla santral yapma kararını aldık. Neden? Çünkü hükümet olmak başkadır, iktidar olmak başkadır. Eğerlim hükümet, veya Kıbrıs Türk halkı, kendi kendini yönetemezse, o erki o ekonomik gücü kendinde bulamazsa... bu koşullar altında KKTC kimindir? TC'nin. Bir noktada herşey oradan geçer. Onun hayır dediğinize siz evet diyebilir misiniz? İşin gerçeği, biz bugün bir devletiz, ama ben tanınmış bir devlet isterim. Kağıt üstünde yazılmış bir devlet değil. Hukuk devleti miyiz? Hukuksuz devletiz biz.

Kıb-Tek özelleştirilmeye çalışırsa, işletmede çalışan işçileri bir bütün olarak kendilerine saldıran, bir bütün olarak burjuvaziye karşı mücadeleye çağırmaı düşünüyor musunuz? Sendikanızda bunun hazırlığını yapıyor musunuz?

Hasan Kaide: Şimdi, bizim halihazırda

planlanmış eylemlerimiz de var. Hatta BMBP'nin paralı yazılı eylemleri var. Burada dezavantajımız nedir bilir misiniz? Kıbrıs konusu herşeyin önüne geçiyor. Ve bu yandan bir de önümüz yazdır, bu yaz aylarında belli bir dönemdir. Yoksa önümüzdeki günlerde ben inanıyorum ki hareketlenme olacak. Göreceğiz. İleriki günler için bekleyip göreceğiz. Örgütlü olarak mücadelemizi sürdüreceğiz. Şu anda üretilmiş kararlarımız vardır. Sadece eylem yaptık olmasın, her adıma karşı bir adımımız vardır. Şu anda alınmış grev kararımız bile vardır. Sadece tarihi belli değil.

Görüş

Ali Yılmaz

Halkımız Zehirleniyor...

Ülkemizde son günlerde yapılan çeşitli araştırmalar var. Örneğin son günler içerisinde yapılan bir araştırmaya göre ülkemiz çapında yayılan ve son yıllarda yurdumuzun hem kuzeyini hem güneyini sömüren uyuşturucu mafyaları ve ABD, AB, IMF uşağı işbirlikçi ülkelerin ve kan dökücü güçlerinin sermayedarlarının yaptıkları kaçakçılıklar hat safhaya ulaşıyor...

Bu tip sermayedarların pazarı olan uyuşturucu, kumar sektörü ve fuhuş bataklığı bugün neredeyse adamızın her tarafında yaygın bir vaziyettedir...

Peki bunlara izin verenler kimlerdir? Veya izin vermezmiş gibi görünüp el altından destekleyenler kimlerdir?

Tabii ki içerisinde yaşadığımız burjuva düzenin bekçileri, onların el altından savunucuları ve emperyalist anavatanlarıdır...

Hadi biraz rakamlarla konuşalım.... Ülkemizde yayınlanan yerli bir

gazetede verilen rakamlara göre KKTC'de son 4.5 yılda bulunan "esrar" halindeki uyuşturucu miktarı tam 105 kilo...

Daha doğrusu 105 kilo olarak verilen yani burjuva devlet yapısının polis ekiplerince bulunan 105 kilo esrarın miktarı olarak veriliyor...

Peki bu rakam ne derece inandırıcıdır sizce?

Veya günümüz sürecinde bugüne kadar 40'dan fazla bombalama olayına ses dahi çıkartamayan KKTC Emniyet Güvenlik ekiplerinin verdiği bu rakama ne derece güvenilebilir ki sizce?

Tam 105 kiloluk zehir, burjuva devlet yapısının içerisinde son 4.5 yıl içinde yani UBP-DP hükümetinden, CTP-DP hükümetine, veya Denktaş'lardan Talat'lara kadar uzanan ve devam eden bu süreçte bu gazetede yazılan 105 kiloluk zehir gelip geçti...

Dediğim gibi, bu rakam sadece burjuvazinin verdiği rakam, ya diğerleri?

Ya bugüne kadar zehirlenenler veya bu rakamın belki de çok daha fazlası halinde el altından burjuvalarca ve ülkemizin büyük mali kodamanları tarafından tüm halk tarafından yıllardır bilinen söylentileri düşünürsek bu rakamı hayal edebiliyor musunuz?

Bunun adı halka yapılan katliam ve komplodur...

Burjuva devleti yönetenlere şöyle bir

göz atalım...

KKTC isimli devlet yapısını yönetenler hangi güvenliklikten ve hangi halk sağlığından bahsediyor?

Cevabı açıktır. Burjuva devletin bekçileri ve el altından destekçileri öküzün trene baktığı gibi bu rezillığe bakıp bakıp "eyvallah baba, sorun değil, yap işini, ver fişini!" diyor...

Liselere dahi giren "ecstasy" isimli tablet zehir konusuna gelince...

Bu tablet sektörü daha da yaygın ve çok daha tehlikeli...

Gene rakamları ele alarak ilerleyelim...

Aynı gazetenin verdiği rakamlara göre gidersek 2001 yılında ele geçirilen tablet sayısı 407 adetken bu rakam 2005 in ilk sekiz ayı sonrası tam 1695'e çıkıyor...

Tabi bu rakamlara bakarak hareket etmek de pek mümkün değildir...

Çünkü bu sadece araştırma raporu sonrası bulunan verilerdir...

Peki ya bulunamayanlar veya daha önce zehirlenen insanların hatta şuan bu yazıyı okurken bile zehirlenen insanlarımız?

Bunların hesabını kim verecek?

İşte bu anlamda hesap verecek olanlar bellidir...

İşte bu anda hesap soracak olanlar da bellidir...

Bu düzeni yaşatanlar veya yaşaması

için çaba veren ve burjuva demokrasisine el altından destek verenler hem bu güzelim Kıbrıs halkına ,emekçisine hem de tüm yoksullarına hesap verecek...

Verdirmeliyiz...

Sesimizi bu gerici güçlere karşı daha fazla çıkartabilmeliyiz ki bir insan daha, bir can daha kazanabilelim...

Hem Anadolu halkı ile hem İngiliz Halkı ile hem Yunanistan halkı ile, emekçileri ile, devrimcileri ile işbirliğimizi bu alanda da ilerletmeli ve geliştirmeliyiz...

Bu kan dökücü zalim sermayedarların tüm ada halkımıza ve tüm kardeş dünya halklarına yaptıkları bu zulüm ancak ve ancak devrimci işbirliği ve hareket ile darmadağın olur...

Bunu gerçekleştirmek için daha fazla beklemek veya daha fazla zaman kaybetmek ise sadece ve sadece daha fazla kan ve daha fazla gözyaşı getirecektir ayrıca da burjuvaların ve katillerin cebine daha fazla para akıtacaktır...

Uyuşturucu kaçakçılarının, mafya babalarının ve emperyalizme uşaklık edenlerin bu dünyada yaşama hakkı yoktur ve olmamalıdır...

Bu bilinçle hareket etmeli ve kendimizi bu yönde örgütlemeliyiz.

Realite ve tek çıkış yolu budur...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

DOBRA DOBRA KTHY!

Turgut gene dobra dobra yazdı!

KTHY'nın öyküsünü!

Şirketin iki ortağı varmış

'Biri, Kıbrıslı Türkler adına

Türk Cemaat Meclisi

Konsolide Fonu İnkişaf

Sandığı...

Diğeri de Türkiye adına

Türk Hava Yolları...

Herşey yüzde elli yüzde elliymiş! Hani Kıbrıs Cumhuriyeti kurulurkenki 'Kıbrıslı Türkler'in yüzde elli payı var ya, hani Turgut çok sever onu, işte tam o gibi!

KC'de 'URUM'larla yüzde elli yüzde elli, KTHY'larında da Türkiye'yle!

Buraya kadar hayatından memnun bizim Turgut! Ama yönetime gelince Denktaş su koyvermiş, yönetimde çoğunluğu Türkiye'ye bırakıvermiş.

A be Turgutcuğum, bu Denktaş Cumhurbaşkanlığını da URUMLara bırakıverdi! Ne beklenirdi ondan be yahu! Orada da mahvetti bizim yüzde elli yüzde elli'nin kıymeti harbiyesini! Ah bu Denktaş ah!

Gel zaman git zaman Ahmet Derya yoldaşımızla konuşmuşlar -Ahmet Derya KTHY yönetimine girdikten sonra! Ahmet demiş, "yarın KTHY yönetimini devraldığımızda gene de eleştireceksiniz bizi?" diye! "Yok" demiş Turgut, "o zaman alkışlayacağız!"

Turgut'u dinleyin şimdi:

'Evet, gerçekten de alkışlamak gerekir.

Demek ki, kişilikli bir duruş sergilenirse...

İdareyi devralmak mümkünmüş.

Ahmetlere bir bravo!

Hadi bakalım, bir bravo da Turgut'a!

Neyin idaresini kim devraldı be Turgutcu! Kıbrıslı Türkleri kim ve nasıl temsil ediyor bir anlat bakalım? Yahu senin kafa tam burjuva kafa. Dölayısıyla da biraz kalınca!

Kulis
Halil Yılmaz
halilyilmaz23@yahoo.com

"Güvenlik nedeni ile"

Yaz geldi mi, festivaller de bitmek bilmez. Belediyelerin bir yıllık kültür sanat bütçelerini üç günlük festivallerle çarçur etmeleri ciddi bir sorun elbette ama, bugünkü derdim başka.

Binlerce dolara sahneye çıkan ucuz şöretler için gün doğmasıdır yaz ayları. Parayla, biletle konser vermeye kalksalar, biletleri de bir YTL bile olsa, kimsenin konserlerine gitmeyeceği "sanatçılar".

Yaz aylarında, on binlerce dolara gelen belediyelerin bir yıllık kültür sanat bütçelerini iç ederek "haydi hoppa, bütün eller havaya" tarzında konserlerle normalde asla kazanamayacakları paraları kazanırlar.

Yaz münasebetiyle rehavete kapılan magazin dünyası için de, "bomba gibi" haberlere konu olurlar. "Bilmem kim bilmem nerenin kiraz, hellim, karpuz şenliğinde verdiği frikikle" diye başlayan haberler hiç birimiz için yabancı değil.

Öte yandan; bu saydıklarımla, magazinsel ve parasal açıdan çok da ortaklığı olmayan başka yaz festivalleri de, Türkiye için son yıllarda sorun olmaya başladı.

Munzur Kültür ve Doğa Festivali, bu sene Tunceli valiliği tarafından "güvenliği sağlayamam" gerekçesiyle ertelendi.

Geçen seneki festivalde yaşanan bir gerginlik, anlaşılan bu yılın önünü tıkayan bir sebep oldu. Ancak geçen seneki gerginlik de anlaşılmazdı zaten.

Başka bir magazinsel olmayan festival de Datça'daydı. 1999'da kaybettiğimiz şair Can Yücel anısına yapılan "Can Şenliği". Siz festival dediğime bakmayın. Can baba'ya yakıştığı

şekliyle, şenlikti adı.

Bugüne kadar yapılan beş festival, belediye desteği ile gerçekleşmişti. Gelin görün ki belediye, bu sene destek veremeyeceğini belirtti. Bunun üzerine Datçalılar, fahri hemşehrileri adına yapılan geleneksel şenliğin durmasına izin vermediler. Muhtarından, esnafına herkes Can Şenliği'ne sahip çıktı.

Hatta "ne olacak, o kadar insanı ağırlayamayacak mıyız, gerekirse evlerimizde yatırırız" diyenler bile oldu. Böylece festivalin yürütücüleri, bu sene de festivali devam ettirme kararı aldılar bildiğim kadarıyla.

Ancak Datça'da yerel yönetimin ve emniyetin "güvenliği sağlayamayız" gerekçesiyle festivalin iptal edildiği yolundaydı.

Doğru da, Can baba anısına yapılan, "şiir, müzik ve edebiyatın, sanatın konuşulduğu bir festivalin neden güvenliği sağlanamaz" sorusunun yanıtı yok elbette.

Tunceli belediyesi alışıldık ve popüler isimlerle festival yapmayı tercih etmiyor diye, güvenliği bahane edilerek festivalin iptal edilmesi, ya da sadece şiir konuşulacak bir festivalin, "Can Şenliği", güvenlik gibi bir gerekçeyle iptal edilmesi anlaşılır değil.

Hele ki, Munzur Kültür ve Doğa Festivali gibi, sorunlu bir bölgede yapılan festivalle, uzaktan yakından ilgisi olmayan "Can Şenliği"nin güvenlik sorunu ne olabilir ki?

Can Şenliği'nin, bir şekilde iptal edilmeye çalışılması, demokrasiden geri dönüşmeyeceğinin söylendiği günlerde, insana iyi gelmiyor.

Sanatın insanları birleştirici ve buluşturucu tarafını yok sayıp, festival denilen olguyu "eylem alanı" mantığıyla değerlendiren yasakçı zihniyetlerle hareket etmek, günün birinde o festival alanlarını, festival yerine gerçekten eylem alanlarına döndürebilir zira. Çünkü insana özgü bir yaratma eylemi olan sanat baskı karşısında güçlenir, savaşıyor, yaşar, tekdüzeliğe ölür. Ne dersiniz? Bizim aydınlarımız da bu fikirde midir acaba?

Afrika Açlıkla Boğuşuyor

Nijer'deki açlıktan ölümler TV ekranlarına yansdıktan sonra açlıkla boğuşan Nijer halkına yiyecek yardımları gelmeye başladı. Ancak ABD'de devrede olan Açlık Erken Uyarı Sistemi Afrika'nın birçok yerinde kuraklığın devam ettiğini ve insanların açlıkla boğuştuğunu gösteriyor.

BM'ye bağlı Dünya Yiyecek Programı'na (WFP) göre Nijer'de 2.65 milyon insan erken zamanda gerekli yiyecek yardımı almadığı taktirde ölüme terk edilmiş olacaklar. WFP Afrika için 57.6 milyon dolar değerinde yiyecek yardımı çağırısı yapmasına karşın sadece

32.8 milyon dolar yardım toplayabildi. Savaş ve lüks tüketime bolca para harcayan büyük emperyalist devletler Afrika'daki açlık için 'parasız' kesildiler!

İngiltere'den faaliyet yürüten Oxfam yardım kuruluşu Nijer'deki 13 milyon göçebe halkın zor durumda olduğunu açıkladı.

Hayvancılıkla uğraşan bu göçebe halk kuraklık nedeni ile hayvanlarının çoğunu kaybettiler. Bu da yetmezmiş gibi yoksulluk nedeni ile ihtiyaçları olan yiyecekleri alamaz durumda... Sınır Ötesi Doktorlar örgütünde çalışan ve Nijer'de görev yapmış Dr Milton Tectonidis

durumun gerçekten vahim olduğunu şu sözlerle açıkladı: "Bu durumun geçen yıllar gibi olduğunu söyleyenler yanılıyor. Birçok evde gerçekten yiyecek sıkıntısı vardır ve merkezlerimize gelenlerin birçoğunun durumu vahim".

TV ekranlarına yansıyan görüntüler Nijer'den olmasına karşın Mali'de de açlık kol geziyor. Mali'nin kuzey bölgelerindeki depolarda ihtiyaç olan 1,000 ton tahıl yerine sadece 447 ton tahıl bulunuyor. Bu da Mali'de nüfusun yüzde 8'inin (1 milyon insanın) açlıktan ölmesine yol açacak.

Afrika'nın bir başka ülkesi

Mauritina'da 600 bin insan kuraklık ve çekirge sürüsü nedeniyle açlıkla boğuşuyor. Burkina Faso'da ise 500 bin kişi aynı durumda... Emperyalist dünya Afrika'daki açlığı görmezlikten gelerek insanları ölüme terk ediyor.

Şu anda 12 Afrika ülkesinde 10 milyon insanın BM WFP'ından yardım gördüğü açıklandı. Ancak Açlık Erken Uyarı Sistemi'ne göre Orta Afrika 2006 yılında da yardıma muhtaç olacak. Afrika'daki veriler hiç de iç açıcı değildir. Burjuva araştırmacılara göre Afrika kıtasında açlık 1970'e oranla ikiye katlandı ve 200 milyon insan açlıkla boğuşuyor. Ne

kadar gariptir ki altın, petrol, kereste ve bir dizi doğal kaynaklara sahip olan Afrika kıtasında nüfusun yüzde 47'si günde bir dolardan az gelire sahip.

BM ülkeleri dünyada açlığı yok edeceklerine dair 2015 yılını kendilerine hedef koymuşlardı. Ancak aşırı kâr hırsı Afrika'yı duymuyor bile...

God'u Kurtarmaya Çalışıyorlar

ABD'de yeni bir tartışma başlatıldı: Darwin'in evrim teorisi yanında "akıllı tasarım" da okullarda okutulmalı diye...

Bu tartışmaya arka çıkanlardan birisi de ABD devlet başkanı Bush.

"Akıllı tasarım" savunucularına göre hayat çok karmaşık birşey. Dolayısı ile hayat doğal seçim evriminin ürünü olamaz. Hayat'ı başlatsa başlatsa doğa ötesi bir güç yaratabilir. Bu önermeye bir dizi din adamları, din savunucuları ve de dine kendilerini adanmış "bilim adamları" sahip çıkıyorlar. Ancak Bush'a göre Darwin teorisinin yanında bu "akıllı tasarım" da okutulmalı. "Eğitimin bir parçası da insanları değişik düşünce akımlarına

açmaktır" diyor ABD başkanı Bush...

İlk bakıldığında saf bir yaklaşım olarak görülen bu düşünce din ile bilimi aynı kefeye koyma amacını güdüyor. Ancak dinciler Bush'un bu desteği ile yol almaya başladı. Adalet Bakanlığı Darwin teorisinin sorgulanması gerektiği konusunda görüş bildirerek kimden yana olduğunu açığa vurdu. Buna ek olarak Pennsylvania'da bir okulun yönetim kurulu Bush'un bu hayır duasını alarak Fen Dersi müfredatını değiştirdi ve "akıllı tasarım"ın bilim olarak okutulmasını kararlaştırdı.

Bilindiği gibi bundan 80 yıl önce Tennessee'ye bağlı Dayton kasabasında evrim teorisini okuttuğu için bir okul öğretmeni mahkemeye

verilmiş ve mahkeme sırasında yaratıcıların teorileri yerle bir edilmiş olmasına karşın yine de okul öğretmeni mahkum edilmişti.

Günümüzde bilim her yönü ile dinin gereksizliğini kanıtlarken yaratıcılar bilime karşı mücadele etmek yerine bilimi kullanarak God'u kurtarmaya karar verdiler. "Akıllı tasarım"çıların başkanı Henry Morris'in "evrim teorisi geçtiğimiz yüzyılda ateist, bilinemezci, sosyalist

ve bir dizi tehlikeli felsefelerle hizmet etti" açıklaması "akıllı tasarım"çıların esas hedeflerinin dinin yok olmasına karşı olduğunu gösteriyor. Ellerinde büyük mali kaynaklar olan bu kesimlerin 80 yıl önce olduğu gibi yeniden mahkemeye baş vuracakları da gelen haberler arasında...

Eh ne de olsa God'u kurtarmaya çalışıyorlar.

Sibirya'da Doğa Dengesi Bozuluyor

Onbin yıl önce, buz çağında donan Sibirya'nın bataklığı erimeye başladı. Bilim adamları Fransa ile Almanya'nın

toplam yüzölçümünü kapsayan Sibirya'daki buz bataklığının erimeye başlaması, aynı zamanda küresel ısınmayı hızlandıracağı ve ciddi iklim değişikliklerine yol açacağını söylüyor. Buz bataklığının erimeye başlaması doğaya milyarlarca ton metan gazı ve karbondioksit gazı pompalayacak.

Sibirya'daki bu durumu bulan Tonsk Üniversitesi'nden Sergei Kirpotin ve Oxford Üniversitesi'nden Judith Marquand bataklıklardaki erimenin bundan üç dört yıl önce başladığını ve büyük olasılıkla geriye çevrilemez bir durum olduğunu açıkladılar. Buz bataklığının erimesi ile büyük göllerin oluştuğunu da açıklayan bilimciler doğanın bu değişimini frenleyebilecek herhangi birşey olmadığını söylüyorlar.

2001 yılında yapılan geniş araştırmada bilimciler 2100 yılına kadar küresel ısınma nedeni ile global ısının 1.4 ile 5.8 Santigrat derece artacağını tespit

etmişlerdi. Ancak o dönemde yapılan araştırmalarda bu ısınma sadece sera gazlarının etkisine dayandırılmış ve Sibirya'daki bataklığın erimesini hesaba katmamışlardı.

Kirpotin ve Marquand'dan bağımsız olarak İngiltere Meteoroloji Dairesi'nde araştırma yapan Dr Sitch Sibirya'daki bataklığın erimesi ile doğaya yılda 700 milyon ton karbon gazı pompalanacağını ve bunun da hala hazırda dünya çapında tarım arazilerinin pompaladığı gaza eşit bir miktar olduğunu söyledi.

Bilindiği gibi doğaya en fazla karbondioksit gazı pompalayan ülke olan ABD Kyoto anlaşmasını feshettiğini açıklamış ve Avustralya ile ayrı bir anlaşma imzalayarak kamuoyuna çevre ile ilgili girişimlerde bulunduğu imajını yaymıştı.

İŞÇİ HABERLERİ

Kore Metal İşçileri Grevde

Kore Metal İşçileri Federasyonu 110 binden fazla işçinin iş yasalarının değiştirilmesine karşı 26 Ağustos'ta bir günlük grev yapacağını açıkladı. Kore hükümeti yeni yasa geçirerek işyerlerine geçici işçi çalıştırma hakkı veriyor. Bu durum işverenlere işçilerin ücretlerini kısıtlamak ve gerek kadrolu gerekse geçici işçileri keyfi olarak sokağa atma olanağı sağlıyor.

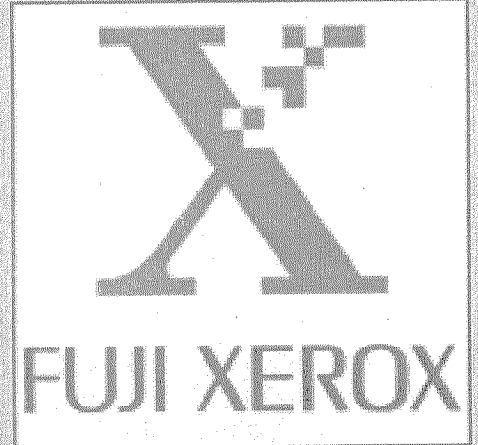
Grev süresince Güney Kore'nin 11 büyük kentinde mitingler düzenleneceğini açıklayan sendika aralarında Hyundai and Kia gibi araba fabrikaları da olan 80 işyerinde 140 bin işçiyi temsil ediyor.

Güney Kore'de hükümetin uygulamalarına karşı grev yapmanın yasak olmasına karşın sendika bu grevin hükümete karşı yapılacağını açıklayarak işçilerin ne kadar kararlı olduğunu gösterdi.

Yeni Zelanda'da Grev Hazırlığı

Yeni Zelanda'nın sanayi işletmelerinde çalışan işçiler ücret artışlarının iyileştirilmesi için grev hazırlığı yapmaya başladı. İşçileri temsilen işverenle görüşme yapan Mühendislik, Basım ve Sanayi Sendikası (EPMU) tüm sektörlerde yüzde 5 artış talep ederek işçilerin artan hayat pahalılığından kaynaklanan kayıplarının giderilmesi gerektiğini vurguladı.

Hamilton kasabasında Alüminyum fabrikasında çalışan işçiler işverenin yüzde

4.25'lik artış teklifini oybirliği ile reddettiler. Diğer yandan Wellington kasabasında A.E. Tilley firmasında çalışan işçiler işverenin yüzde 4.5'lik artış teklifine karşı 12 Ağustos'da 3 günlük uyarı grevi yaptılar. Atlas firmasında çalışan 180 işçi işverenin yüzde 4.25'lik teklifini gülünç olarak karşıladılar. Atlas firması bir yandan 4.25'lik bir teklif yaparken aynı zamanda gündüz çalışan işçilerin gece de çalışmasını talep ederek vardiya mesailerine ek ödeme yapmamayı hedefliyor.

Fuji Xerox çalışanları işverenin yüzde 3.25'lik ücret artışı teklifine karşı gösteri düzenlediler. Firma geçtiğimiz yıl 9 milyon dolar kâr yaptığını açıkladığı halde teknik elemanlarda azaltma yapmak istediğini de bildirdi.

Kavgamız

Yusuf Alkım

E-mail: ykavgamiz@yahoo.com

"Sol" Yada
"Sosyalist" Olmak!

Bir önceki yazımızda, egemen kesimlerin kitleler içerisinde sosyalizmi nasıl yanlış tanıtmaya çalıştıklarını ve sosyalizme karşı bilimsel olmayan bu saldırıların ne kadar temelsiz olduğu üzerinde durmuştuk.

Yazımızın sonunda da, egemen kesimlerin bu saldırılarında "sol" adına siyaset yapan örgütlerin rolünü bir sonraki yazımızda ele alacağımızı belirtmiştik.

Bilimsel sosyalizme karşı yapılan bu bilim dışı saldırılarda kendine "sol" hatta "sosyalist" diyen örgütlerin önemli rolleri vardır!

Bu örgütler arasında, sendikal mücadele veren, öğrenci birlikleri şeklinde örgütlenen, dernek çalışması yapan yapılanmalar olduğu gibi, siyasi parti olarak da ortaya çıkan örgütlenmeler söz konusudur.

Siyasi partiler dışında kalan ve "demokratik kitle örgütleri" olarak da adlandırılan yapıların niteliği ile ilgili bir araştırma yazısı geçtiğimiz sayı gazetemizin üçüncü sayfasında yayınlanmıştı.

Arzu eden okuyucularımız bu alandaki örgütlerin niteliğini kavrayabilmek için bahsi geçen yazıyı okuyabilirler.

Bu yazımızda işe temel olarak ele alınacak olan örgütler siyasi partiler olacaktır.

Bu gün dünyanın her yerinde olduğu gibi ülkemizde de kendine "sol" hatta "sosyalist" diyerek siyaset yapan sayısız parti bulunmaktadır.

Bu partilerin tümünün de ortak bir yanı bulunmaktadır!

Bu örgütlenmeler temelde aynı, fakat kendi ülke özelliklerine bağlı olarak farklılıklar gösteren yapılardır.

Temel ortak özellikleri, tümünün de ait oldukları ve çıkarlarını korudukları sınıfın işçi sınıfı olmamasıdır!

Yani bu partilerin tümü de işçi sınıfının çıkarlarını değil, küçük-burjuva ya da burjuva sınıfının çıkarlarını savunmaktadır.

Belki bu bazıları için çok ağır bir eleştiri olarak algılanabilir, ancak bu tespit bizim kendi ukalalığımıza değil, bu yapıların siyasi-ideolojik olarak ortaya koyduklarına dayanmaktadır!

Örnek verecek olursak Kıbrıs'ın güneyinde AKEL, kuzeyinde ise CTP, BKP, YKP gibi partiler, ortaya koydukları siyasi ve ideolojik açılımlar ve pratikte attıkları adımlarla Kıbrıs işçi sınıfının çıkarlarını değil, Kıbrıs küçük-burjuva hatta ve hatta direk burjuvazinin çıkarlarını

korumaktadırlar!

Bunun anlamı, bu partilerin amaçlarının burjuvaziye yaranmak olduğu değildir, eminiz ki(!) bu partilerin en azından bazılarının amacı Kıbrıs işçi sınıfının çıkarlarını savunmaktır,

Fakat ortaya çıkan tablodan da anlaşılacağı üzere, bu partilerin tümü de işçi sınıfının çıkarlarını ikincil mesele olarak görmekte ve burjuva sınıfların çıkarlarını zedelemekten adayı birleştirmeyi kendilerine birincil görev olarak görmektedirler!

Bu nedenledir ki bu partilerimizin tümü de Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin ortaya koyduğu anti-empyralist - yani burjuva çıkarların değil, işçi sınıfı ve demokrasi güçlerinin çıkarları doğrultusunda Kıbrıs Sorunu'nun çözümü siyasetine destek vermemekte, hatta karşı çıkmaktadırlar!

Bu basit olgu bile Kıbrıs özelinde kendine "sol" hatta ve hatta "sosyalist-komünist" diyen partilerin gerçek niteliklerini ortaya çıkarmaya yetmektedir!

Siyasi sahnede "sol" kelimesinin kullanılması Fransız Devrimi sırasında parlamentoda divanın solunda oturan ve feodal sisteme muhalif olan burjuva partilere verilen isimdi!

Yani "sol" mevcut sisteme muhalif olmak, "sağ" ise mevcut düzeni korumak anlamına gelmekteydi.

Günümüzde ise, feodal sistemin

ortadan kaldırılması ve burjuvazinin egemenliğinde kapitalist sistemin kurulması söz konusudur ve bu nedenle "sol" olarak nitelenen partiler mevcut sisteme, yani burjuva-kapitalist hatta kapitalist düzenin daha da gericileştiği empyralist düzene muhalif olmak anlamına gelmektedir.

Bu olgu aslında günümüz siyasi terminolojisinin ne kadar anlamsızlaştığını ortaya koymaktadır!

Kendine "sol" diyen partiler ülkemizin her iki yanında olduğu gibi, dünyanın bir çok ülkesinde hükümette yer almaktadırlar, gelin görün ki bu hükümetler burjuva-kapitalist hatta empyralist ülkelerin hükümetleridir!

Yani bu partiler burjuvazinin egemenliğindeki sistemlerin hükümetliğini yapmaktadırlar!

Yani bu partiler tüm kadrolarını, tıpkı ülkemizin her iki yanında olduğu gibi, burjuva iktidarının hizmetine sunmaktadırlar!

Bu olgu ise bu partilerin ne kadar sahtekar olduklarını ve egemenler tarafından toplumu "sol" yani burjuva sisteme muhalif olan, yani "sosyalist" olan siyasetlere karşı güvensizlik duymalarını sağlamakta yardımcı olduklarını ortaya koymaktadır!

Bu nedenle bu sahte ve toplumu kandıran, yanlış yönlendirilmesine yardımcı olan partilerin teşhir edilmesi ve toplum nezdindeki desteklerinin ortadan kaldırılması gerçek anlamda "sol" yani "sosyalist" partiler için hayati önem taşımaktadır.

BİR BRAVVO TURGUTTAN, BİR DE TURHAN BEYDAĞLIDAN!

'Kıbrıs Türk Otelciler Birliği (KITOB) Başkanı Turhan Beydağlı, KTHY'nin hisselerinin devredilmesinden çok mutlu olduklarını dile getirerek, hükümet yetkilileri ve Maliye Bakanlığı'nı bu konudaki çabalarından dolayı kutladı.' -YeniDüzen

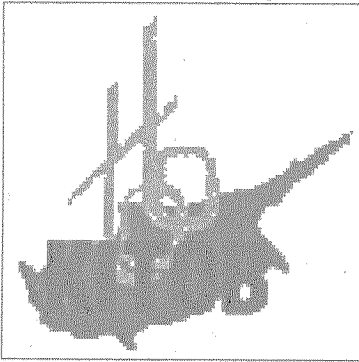
Turhan Beydağlı KTHY'lerinin özelleştirmesinden yeterince memnun değil! Ortak şirketlerde devlet ağırlığı varmış! Hem KTHY, hem de ETİ ve KIB-TEK hisselerinin özelleştirilmesi çağrısında bulunuyor! Hiç devlet hissesi olmayan şirketlere satılmalarını istiyor bu şirketlerin!

Kıbrıs Türk Hava Taşıyıcıları Sendikası (Hava-Sen) Başkanı

Buran Atakan, ise Turhan Beydağlı (ve de Turgut'u) bile sağlıyor (pardon solluyor demek istemiştik).

'KTHY'nin bir kısım hissesinin özele açılmasının şart olduğunu ifade eden Atakan, "o zaman şirketin daha kârlı ve rantabil çalışacağını düşünüyorum" demiş! - Yeni Düzen.

Buran Atakan sendikacı mı patron mu falan gibi sorular sormayın sakın. Sendikacıdır! Burjuva sendikacılar var ya, onlardan! Ama açık ve kesin

burjuva sendikacı. Öyle sol lafazanlıklarla kendini saklayan iki yüzlülerden değil!

Biz hükümetteyiz, her istediğimiz yapıyoruz, sendikalar niye eylem yapsın ki diyenlerden değil! Özelleştirin diyor! İyi bir burjuva

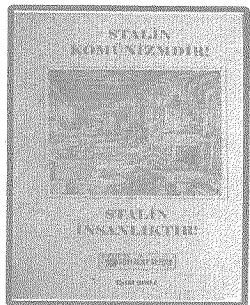
sendikacısı! İşçilere hayır etmez tipten! İşçilerin devirmesi gereken tipten bir sendikacı! Devrilmesi gerekli olmayan sendikacı da pek kalmadı ya bu memlekette!

KTHY BİR ÇİFTLİK!

Buran Atakan KTHY'nin bir çiftlik

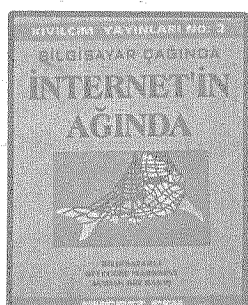
gibi yönetildiğini iddia ediyor. Buna son verilmesini istiyor! Burjuvaların kâr edeceği özelleştirme olursa KTHY çiftlik olmaktan çıkacakmış. Öyledir! Çiftlik olmaktan çıkacaktır. Ne olacaktır Buran? Tarla? Bir ek yüz versin sahibine! İşçileri de sürüm sürüm sürünsün, müşterileri de soyum soyum soyulsun! İyi de çiftlikte de böyleydi, tarlada da böyle olacak! Sen hiç üretim, ve taşımacılık şirketlerinin işçilere ait olması konusunu düşünmek zahmetine katlandın mı Buran? Hani sosyalizm falan filan? Başka türlü şirketler her zaman ve her şart altında sahiplerinin ve onlar için yönetim işini yapanların çiftliği olacaktır da -ha bir de onlara yamanmış sendika ağalarının!

Okudunuz mu?

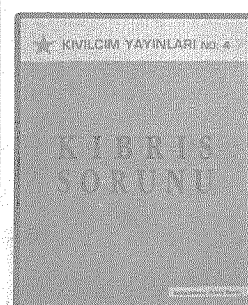
Kivılcım Yayınları
Stalin Komünizmdir!
Fiyatı: 3 YTL.

Okudunuz mu?

Kivılcım Yayınları
No: 2
Internet'in Ağında
Fiyatı: 4 YTL.

Okudunuz mu?

Kivılcım Yayınları
No: 4
Kıbrıs Sorunu
Fiyatı: 5 YTL.

1 Eylül Dünya Barış Günü Yaklaşırken

1 Eylül İkinci Dünya Savaşı'nın resmi olarak başladığı gün. Dünyanın en kanlı savaşı olarak tarihe geçen, emperyalist - Nazi Almanyası ile İngiliz-Fransız emperyalistleri arasında dünyayı yeniden paylaşmak için başlatılan bir emperyalist savaş... Proletaryanın Anavatanı Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ne karşı amaçlanan ancak emperyalistler arası çatışmanın öne çıktığı ve daha sonra da proletaryanın Anavatanı'na karşı saldırıya geçen emperyalist bir savaş; enternasyonal proletarya için Büyük Yurtsever Savaş'a dönüşen bir savaştır.

Dünya barış yanlıları işte bu gerçekler ışığında 1 Eylül'ü Dünya Barış Günü olarak ilan ettiler. Oysa Dünya Barış Günü'nün 22 Haziran olarak ilan edilmesi dünyanın işçileri ve ezilen halkları için çok daha büyük anlam taşır. Yine de 1 Eylül'ü kutlamaya hazırlandığımız bu günlerde dünyamızın her yerinde savaşlarla karşı karşıyayız.

Irak'ta yüzbinden fazla insan katledilirken Afganistan'da, Sudan'da, Endonezya'da, Liberya'da, Filistin'de, Çeçenistan'da ve dünyanın birçok yerinde katliamlar devam etmektedir. Azami kâr hırsı ve dünyayı kendi kontrollerinde tutmak isteyen tekeller ve onların emperyalist devletleri milyonlarca insanın kanını akıtmaktan geri durmuyorlar. Tüm bu savaşlar şu veya bu tekeller grubunun-devletlerin o bölgelerde söz sahibi olmak, oraların doğal kaynaklarını sömürmek ve rakiplerini devre dışı bırakmak amacıyla başka birşey gütmüyor. Bu tekeller amaçlarına ulaşmak için insanlığa kan, gözyaşı ve sefalet dışında başka birşey vermiyorlar veremezler de...

Milletleri, ırkları ve toplumları birbirine kırdırarak kârlarına kâr katan tekeller dünya halklarının daha iyi yaşam arzuları için mücadelelerini kanla boğmaktadırlar. Tüm bu gerçekler ışığında BM Konseyi'nin 7 Eylül 2001'de aldığı karar gerçekten ibret vericidir. BM Konseyi'nin yıllardır 1 Eylül'ün Dünya Barış Günü olarak kutlandığını bildiği halde 21 Eylül'ü Uluslararası Dünya Barış Günü olarak ilan etmesi, tüm dünyada bir günlüğüne 21 Eylül'de ateşkese davet etmesi BM'nin otoritesinin emperyalist güç dengelerine bağlı olduğunu göstermektedir. BM Konseyi'nin bu kararı BM Konseyi'nin yeni dönemin ilk gününe

denk gelmesi ise bir başka konu...

Bu emperyalist tahakküm ve rekabetten Kıbrıs halkı da nasibini aldı ve hala daha alıyor. 31 yıldır bölünmüş adımıza burjuva-emperyalistlerin çözüm getireceğine inanan on binlerce Kıbrıslı daha bundan iki yıl önce bu büyük güçlere bel bağlamışlardı. Oysa büyük güçlerin Kıbrıslıları düşündüğü yoktu.

Onlar uluslararası hukukun Kıbrıs bağlamında çökmemesi için büyük gayret gösterdiler. Onlar açısından TC, Kıbrıs Cumhuriyeti ve AB üçgeni ile BM'nin yaşadığı uluslararası hukuk çıkmazının burjuva diplomasisi ve yöntemleri ile uyuşturulması ve ilerleme kaydetmesi ilk sırayı tutuyordu. Nitekim geline aşamada burjuva-emperyalist çözümün bile bu tekel ve devletler tarafından sağlanmak istenmediği ve de çıkarlarının bir noktada bulaşamaması nedeni ile sağlanamayacağı herkes tarafından görüldü.

Kıbrıs halkı burjuva-emperyalist barış konusunda feci aldatıldılar. Terim yerinde ise "felekleri şaşıtı" Kıbrıslıların... Bu aldatmanın barış için yanıp tutuşan kitleler arasında yarattığı yıkıntı hala daha devam etmektedir. Böyle bir durumla karşı karşıya kalan kitleler Kıbrıs sorununun çözümü konusunda çıkış yolu aramaktadırlar.

Kıbrıs sorununun kalıcı olarak çözümlenmesi için bir tek yol olduğu onun da Anti-Emperyalist Birleşik Cephe olduğu bu gazetenin sayfalarında defalarca yayınlandı. Ancak kitlelerin bu çıkış yolunu kavraması ve sahiplenmesi ve de yeni bir kitle hareketinin bu amaçla kabarması gerek iç gerekse de dış güç dengelerinin yeniden düzenlenmesine bağlıdır. Kuzey

Kıbrıs'ta yaşanan kapitalist reorganizasyon belli kesimlere rahatlatma getirirse de bu rahatlatmanın uzun süre devam edemeyeceği kapitalizm-emperyalizm işleyiş yasalarının temelidir.

Kıbrıs'ın güneyinde ise AB üyeliğinin getirdiği ve de getireceği ekonomik, sosyal ve siyasal dayatmalar hala hazırda kitlelerin tepkisine yol açmaya başladı. İş yasalarından tutun da tarımla ilgili bir dizi AB kararlarının dayatması AB üyeliğinin pek o kadar da ekonomik avantaj sağlamadığını gün ışığına çıkıttı. Kıbrıs sorununun AB üyeliği ile çözüleceğini savunanlar kendi siyasetlerinin iflas ettiğini açıkça görüyor ve bundan çıkış arıyorlar.

1 Eylül Dünya Barış Günü yaklaşırken Kıbrıs'a kalıcı barışın adada emperyalizmin gerek askeri, gerek ekonomik gerek siyasi gerekse de kültürel olarak kovulması ile gerçekleşeceğini bilinciyle, bu inançla ve kararlılıkla çalışmalarımızı yürütüyoruz.

Yolumuz sarp ve çetin. Bu zor ve çetin yolda kararlılıkla ilerliyoruz. Kıbrıs halkının bir kez daha emperyalist oyunlarla aldatılmayacağı mücadeleyi kararlılıkla yeniden örgütlemek kendi ellerimizdedir.

Gelecek gerici emperyalist milli-ırkçı savaşları ve katliamları yeryüzünden silmek için mücadele veren işçi, emekçi ve ezilen halkların olacaktır.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:
Adres:

Yaş:
Öğrenim Durumu:
Meslek:
Telefon Numarası:

İstenilen
Abonelik Süresi

☐ 13 Sayı (9,000,000 TL. / 9 YTL.)
☐ 26 Sayı (17,000,000 TL. / 17 YTL.)
☐ 52 Sayı (30,000,000 TL. / 30 YTL.)

Tarih:
Abonenin imzası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

Kıbrıs'ta
Haftalık Siyasi Gazete
SOSYALİST GERÇEK

Http://www.KibristaSosyalistGercek.net

Sahibi: Kivılcım LTD.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680
Fax:0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.
Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 74 872

e-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

SOSYALİST GENÇLİK

26 Ağustos Cuma 2005, Yıl:2 Sayı:46

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLÜŞECEK

KSP Gençlik Birimi'nden "Yaz Eğitim Kampı"

Geçen yıl başlatılan ve bu yılda ikincisi planlanan KSP Yaz Eğitim Kampı 19-21 Ağustos tarihleri arasında yapıldı.

Yaklaşık yirmi gencin katıldığı kampa, eğitim çalışmaları, sohbetler ve film gösterimleri düzenlendi. Kampın ilk günü düzenlenen insan davranışları ve kökleri konulu eğitim çalışmasında tartışan gençler, hiçbir şeyin yoktan varolmadığını, maddi koşulların insan davranışları üzerinde etkili ve değişken olduğunu tartıştılar.

İkinci gün ise düzenlenen sosyalizm nedir ve kapitalizmin yıkılması neden kaçınılmazdır? konulu eğitim çalışmasında ise gençler, kapitalizmin kendi içinde

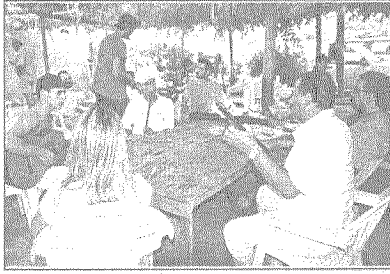

yarattığı aşılmaz çelişkiler yüzünden yıkılmak zorunda olduğu kapitalizmin kendi mezar kazıcılarını da birlikte barındırdığı ve bu nedenle yıkılmak zorunda olduğu konusunda hemfikir oldular.

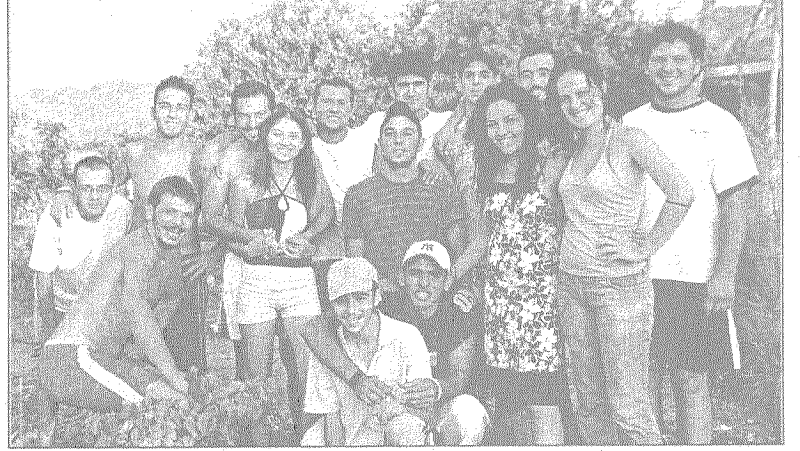
Daha sonrada ünlü Sovyet yönetmen Pudovkin'in sinemanın

baş yapıtlarından olan "St Petersburg'un Sonu" adlı filmi izlediler.

Üçüncü gün ise Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin kitle toplantısı gerçekleştirildi. Etkinlikte

18 Temmuz 2000 ile başlayan eylemlilik sürecinin değerlendirilmesi yapılırken, değerlendirilme sonrasında yakılan mangallar ve söylenen türkülerle etkinlik sona erdi.

Kampın bitiminde kampa katılan gençlerin üç günlük kamp boyunca çok yoruldukları ama faydalı ve eğlenceli bir deneyim edindikleri yüzlerinden okunmaktaydı. KSP Gençlik Birimi yetkilileri ise

amaçlarının her geçen sene katılımı ve kamp içeriğini artırmak olduğu ve seneye daha geniş bir katılımı daha iyi hazırlanmış bir kamp düzenleme hedefinde olduklarını belirttiler.

KSP Gençlik Birimi'nin "Yaz Eğitim Kampı" ile ilgili değerlendirmesi Kıvılcım yazısında ele alınmıştır.

Kıvılcım

KAMP DEĞERLENDİRMELERİ

Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi, 19-21 Ağustos tarihlerinde, 3 günlük bir gençlik kampı gerçekleştirdi.

Kampımız, siyasal eğitim çalışmaları, eğlence aktiviteleri, film gösterimi ve kampa katılan arkadaşların birbirleriyle kaynaşması, ilişkilerin pekişmesi açısından yararlı bir kamp oldu.

Kampımızın en önemli noktalarından birisi, sohbet tartışmaları şeklinde geçen, eğitim çalışmalarıydı.

Bu çalışmalarda, insan davranışlarından başlayarak, değişim, gelişim ve bilincin oluşmasındaki temel faktörler, ilericiğin ve tutuculuğun farkları ile bunların anlamlandırılması, toplumsal gelişme

ve olaylarda, sınıf mücadelesinin temel olması ve bu mücadelede ilerici ve gericiğin nitelendirilmesi, madde-bilinç ilişkisi ve emperyalist tekellerin egemenliğindeki dünyada, gerçekten mutluluğa, özgürlüğe, insanca yaşama ulaşmanın yolları tartışıldı.

Kamp, bu anlamda, sınıf bilincinin yükselmesi ve

mücadele yöntemlerinin berraklaşması, mücadele yöntemlerinin seçilmesinde koşulların öneminin saptanması noktasında faydalı oldu.

Kampımızın son gününde, sadece gençlerin değil, diğer partili yoldaşlarımızın da katılımıyla gerçekleşen, sunumunu KSP Genel Sekreteri Kazım Öngen yoldaşımızın yaptığı partimizin değerlendirilmesi, eleştirilmesi ve daha iyiye ulaşmak

için önerilerin ortaya konması çalışması yapıldı ve kamp, kitlesel bir "piknik" ile sona erdi.

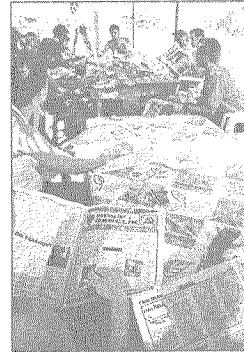
Kampa katılan yeni arkadaşlarımızla ilişkilerimizi geliştirme imkanını yakalamamız, onların düşüncelerini, önerilerini ve eleştirilerini bizlere sunmaları, kampın önemli noktalarından bir tanesiydi.

Yemeklerin hazırlanması, kamp alanının düzenlenmesi, günlük yaşamın organize edilmesi gibi konularda, disiplinli ve özverili çalışma yapılması, kampın sevindirici bir başka yönüydü.

Eğitim çalışmalarının yanı sıra, sohbet toplantılarında ortaya konan görüşler ve öneriler, partimizin ilerki dönemlerde, daha iyi çalışacağının ve daha güzel işlere imza atacağının bir

göstergesi olması açısından da sevindiriciydi.

Kampa katılan arkadaşlarımızın, genellikle kampların vazgeçilmezlerinden olan "gece sohbetleri" ile eğlenmeleri, kimi arkadaşlarımızın uykularını "sabote etse de", yine de kampın önemli noktalarından birisiydi.

KSP Gençlik Birimi'nin bu seneki yaz kampı özet olarak bu şekilde ve verimli geçti. Kampa katılan yoldaşlar arasındaki ilişkilerimizin bir başka kampa kalmasını beklemeyen, ilişkilerimizi

sürekli bir şekilde korumalı ve bir sonraki yaz kampımıza kadar kolektif çalışmayı, beraberliği ve günlük hayat içinde birlikte iş yapmayı hedef alarak çalışmalarımıza devam etmeliyiz.

Soru

"Çözüm Hükümeti",
Kıbrıs Rum tarafını
her fırsatta alt etmeye
çalışmak anlamına mı geliyor?

Polemik

Dünya Barış Günü
meydanlarda mı,
salonlarda mı
kutlanmalı?

Üniversite Günlüğü

Yakın Doğu Üniversitesi'ne
yeni kayıt yapacak öğrenciler
artık Euro üzerinden ödeme yapacaklar.
Buna da "Euro Euro dönmek" deniyor herhalde!

Sinir Küpü

⚡ Sinir küpü, sünürlerin fazla
gergin olması nedeniyle bir
hafta izne çıkmıştır. Sinir
olmadan güzel bir tatil yapmak
dileğiyle!

www.ozgurkibris.net

**Özgür Bir Kıbrıs İçin
Mücadelenin İnternetteki Adresi**

HAFTANIN FOTOMONTAJI

ESGİDEN DENKDAŞINAN GAVGA
EDERDİĞİ ŞİMDİ TASOSUNAN,
AMA TASOSUNAN DARA ZEVOKLİ
BE GARDAS, BÖYLECE TÖRKİYAVMAN
DA ARALAR BOZULMAZ ZATEN BU
BOSDANCI KAPISINDA ATDIM
TASOVA GÖLÜ, ARKAM YERE
GELMEZ GAVRI

Tiyatro EKİM yeni sezon hazırlıklarına başladı

EKİM Kültür-Sanat Üretim Derneği yetkililerinin yaptığı açıklamaya göre, derneğin bünyesinde bulunan Tiyatro EKİM, yeni sezon için iki oyuna şimdiden hazırlanmaya başladığını belirtti.

Kasım ayı içerisinde iki oyunun da sahnelenmeye başlayacağını belirten EKİM yetkilileri, oyunların uzun bir süre sahneleneceğini de vurguladı.

Vasıf Öngören'in yazdığı "Zengin Mutfağı" oyunu ile geçen sezonu kapatan Tiyatro EKİM bu sezonki iki oyununu da açıkladı.

Ariel Dorfman'ın "Ölüm ve Kız" oyunu ile ülkemizin önde gelen şair ve yazarlarından Aydın Adamoğlu'nun "Barikat" adlı oyununu yeni sezon için hazırlanmaya başlandığı belirtildi.

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 48

SOSYALİST TOPLUMDA ULUSAL GELİR

1-) Sosyalist toplumun ulusal geliri, toplumsal toplam üretimin içinde üretimde çalışan işçilerin, köylülerin ve aydınların yeni kullanılmış emeğinin cisimleştiği bölümdür. Kapitalizmden farklı olarak sosyalizmde tüm ulusal gelir emekçilere aittir.

2-) Sosyalizmde ulusal gelir, sosyalizm kapitalizme özgü olan üretim anarşisi, israf ve iktisadi bunalımlardan arı olunduğundan ve maddi araçların ve iş güçlerinin planlı ve rasyonel kullanımını güvence ettiğinden, kapitalizmde olduğundan daha hızlı büyümektedir. Ulusal gelir büyümesi, birincisi toplumsal emeğin üretkenliğinin artırılması ve ikincisi, maddi üretimde çalışan emekçilerin sayısının büyütülmesi yoluyla sağlanmaktadır.

3-) Ulusal gelirin dağılımı, sosyalizmin ekonomik temel

yasasının gereklilikleriyle uyum içinde gerçekleşmekte ve işçi sınıfının, köylülüğün ve aydınların gelirlerinin hızla büyümesine yol açmaktadır. Emekçilerin gelirlerinin önemli büyüme faktörlerinden birisi, devletin, Kolhozların, kooperatif birliklerinin ve toplumsal örgütlerin halkın kültürel ve sosyal gereksinimleri için yaptıkları giderleridir. Sosyalizmde ulusal gelirin büyümesi, emekçilerin refah düzeyinin yükselmesinin en önemli göstergesidir.

4-) Sosyalist toplumun ulusal geliri, halkın sürekli olarak artan maddi ve kültürel gereksinimlerinin giderilmesine hizmet eden tüketim fonu ve sosyalist üretimin en gelişmiş teknik temelinde hızla büyümesinin ve mükemmelleştirilmesinin maddi koşullarını yaratan birikim fonu olmak üzere ayrılmaktadır.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I-II

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.